

**“ด้วยความกล้าหาญของ
คุณพ่อบอสโก ในแนวทาง
ของการสื่อสารมวลชน”**

สารบัญ

คำนำ	หน้า
1. แง่ประวัติศาสตร์	11
พันธะแห่งแห่งความสัตย์ซื่อ	11
ให้คุณค่าแก่ความทรงจำด้านประวัติศาสตร์ของเรา	12
ทัศนคติใหม่	15
การกลับใจด้านวัฒนธรรม	16
ความจำเป็นเร่งด่วนของการอบรม	18
การตอบรับเชิงการจัดการและสถาบัน	19
สิ่งกระตุ้นในการทำกิจกรรมในอนาคต	21
2. การทำลายที่มาจากสื่อมวลชน	23
พัฒนาด้านเทคโนโลยี	23
การเปลี่ยนแปลงในสื่อมวลชน	26
ลักษณะของวัฒนธรรมแห่งดิจิทัล	29
การทำลายจากมุมมองการอบรม	32
การทำลายจากมุมมองของสถาบัน	35
การทำลายการสื่อพระพรพิเศษ	35
การทำลายของเทคโนโลยี	36
การทำลายการใช้เวลาอย่างมีค่า	37
การทำลายของเครื่องมือสื่อสาร	38
การทำลายของการอบรม	38
3. แนวปฏิบัติ	41
3.1 การเปลี่ยนยุทธศาสตร์	41
3.2 เครื่องมือทำงาน	43
3.2.1 จดหมายของคุณพ่อ Vecchi	43

หน้า

3.2.2 ระบบการสื่อสารมวลชนชาเลเซีย	46
3.2.3 แนวทางเพื่อการอบรม	49
4.สรุป	52

โสม 24 มิถุนายน 2005
วันสมโภชนักบุญยอห์น บัปติสต์

สมาชิกที่รัก

พ่อเขียนจดหมายเวียนฉบับนี้หลังจากได้ร่วมสมโภชแม่พระองค์องค์อุปถัมภ์ ช่วงนั้นพ่ออยู่ที่วัลด็อกโก และได้ร่วมพิธีเปิดวิหารแม่พระที่มีการบูรณะเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว พิธีประกอบด้วยพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณและกิจกรรมด้านวัฒนธรรม การบูรณะที่ผ่านมามีทำให้เราเห็นความมั่งคั่งของแสงและสีภายในพระวิหาร ซึ่งพ่อเชื่อว่าพวกเราหลายคนยังไม่เคยเห็นความมั่งคั่งเช่นนี้มาก่อน ความมั่งคั่งที่ช่วงปีที่ผ่านมาเกิดการชำรุดและเสียหาย สิ่งที่พ่อได้กล่าวในช่วงการสมโภชที่ตรินิตี้แล้วพ่อก็อยากจะพูดกับพวกท่านทางจดหมายฉบับนี้ว่า ขอขอบคุณแขวงต่างๆ ครอบครัวชาวเลเซียน หน่วยงานของรัฐ หมู่คณะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาและผู้มีบุญคุณทุกท่านที่ได้ร่วมแสดงออกซึ่งความรักต่อแม่พระด้วยการช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจเพื่อการบูรณะวิหารครั้งนี้

ในช่วงที่ผ่านมา นับตั้งแต่ที่พ่อเขียนจดหมายเวียนฉบับสุดท้ายถึงท่านแล้ว พ่อติดตามหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานตรวจเยี่ยมแขวงต่างๆ ของอัคราภิการและที่ปรึกษา นอกนั้นพ่อได้มีโอกาสร่วมเหตุการณ์ระดับโลกหลายอย่างที่พ่ออยากจะพูดถึง ณ ที่นี้ อาทิเช่น การป่วยและการสิ้นพระชนม์ของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 การเลือกพระสันตะปาปาใหม่ และการเข้ารับตำแหน่งของพระสันตะปาปาเบเนดิกที่ 16

เมื่อเขียนเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 นั้น พ่อเขียนด้วยความรู้คุณและความชื่นชมในพระบุคคลของพระองค์ผู้ทรงเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งแห่งศตวรรษที่ 20 และเป็นพระสันตะปาปาผู้ยิ่งใหญ่ จนได้รับขนานนามว่า "มหाराช" เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ คนจำนวนมากร่วม

ทุกชีวิตในความตายของพระองค์มากกว่าที่คาดคิดกันไว้ สื่อมวลชนทั่วโลกติดตามเหตุการณ์ครั้งนี้ ประชาชนทุกเพศทุกวัย จากทุกส่วนของโลก ต่างศาสนา

ต่างความเชื่อ ได้มาชุมนุมกันเต็มลานพระวิหารนักบุญเปโตรและถนนรอบๆ ต่างเต็มตื่นด้วยความทึ่ง ไร้คุณ และความเชื่ออย่างคิดไม่ถึง นอกนั้นก็มีคนอีกจำนวนนับไม่ถ้วนที่อยู่ในส่วนต่างๆ ของโลกที่ร่วมพิธีและติดตามเหตุการณ์ครั้งนี้ผ่านทางสื่อต่างๆ ด้วย

ความตายของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 แทนที่จะทำให้ชีวิตพระองค์จบสิ้นลงกลับทำให้พระองค์เด่นดังยิ่งขึ้น ทั้งในฐานะมนุษย์ ผู้มีความเชื่อ และในฐานะนายชุมพาบาล พ่อเชื่อว่าสิ่งที่พระองค์ตรัสกับเยาวชนที่ชุมนุมกันอยู่ในลานพระวิหารก่อนที่จะสิ้นพระชนม์นั้น พระองค์ตรัสกับเราทุกคนด้วย “เราเคยเดินทางไปพบพวกเขาในส่วนต่างๆ ของโลก วันนี้พวกเขาเดินทางมาหาเรา เราขอขอบใจทุกคน”

แม้ว่าความอ่อนแอฝ่ายกายและโรคที่รุมเร้าจะทำให้พระองค์ใช้เสียงไม่ได้ แต่มันไม่อาจจะสกัดกั้นพลังใจที่แข็งแกร่งของพระองค์ในอันที่จะทำให้พันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จได้อย่างงดงาม น่าดึงดูดใจ และเห็นเป็นเป็นประจักษ์ได้ดีมากกว่าคำพูด เมื่อพูดเรื่องนี้แล้วพ่ออดคิดถึงคำพูดของนักบุญเปาโลไม่ได้ “เรารู้ว่า เมื่อกระโຈມที่เรอาศัยอยู่ในโลกนี้ถูกเก็บไปแล้ว เรายังมีบ้านที่พระเจ้าทรงสร้างไว้สำหรับเรา เป็นบ้านที่ไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์ แต่เป็นบ้านถาวรในสวรรค์ ตรีบาใดที่เราอยู่ตามสภาพปัจจุบัน เราก็คร่ำครวญปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสวมใส่ร่างกายที่มาจากสวรรค์ โดยแท้จริงแล้ว ขณะที่เรายังอยู่ในร่างกายนี้ เรากำลังคร่ำครวญ เพราะต้องแบกภาระหนัก เราไม่ปรารถนาจะถูกปลดเปลื้องจากร่างกายปัจจุบันนี้ แต่ต้องการสวมใส่ร่างกายจากสวรรค์ เพื่อสิ่งที่ตายได้จะถูกชีวิตกลืนเข้าไป” (2 คร 5,14)

บัดนี้ พระองค์กำลังอยู่ในความเต็มเปี่ยมของพระเจ้า พระองค์ทรงมอบความทรงจำที่งดงามให้เป็นเหมือนพินัยกรรมฝ่ายจิตซึ่งประกอบด้วยประจักษ์พยานแห่งความรักที่มีต่อพระเยซูเจ้า ต่อพระศาสนจักร และต่อมนุษย์จนถึงที่สุด พระองค์ได้ทรงมอบสารให้เราและเยาวชน สารที่เรานำมาใช้เป็นโครงการในการให้จิตวิญญาณและการปกครองในช่วง 6 ปีนี้ นั่นคือ “ซาเลเซียนที่รัก จงเป็นคนศักดิ์สิทธิ์”

ในช่วงที่ยังไม่มีนายชุมพบาลใหม่ พระศาสนจักรสวดภาวนาด้วยความร้อนรน โดยปกติแล้ว การประชุม Conclave ของบรรดาพระคาร์ดินัลทำให้มีความคาดหวังแตกต่างกันไป ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว แต่ครั้งนี้การคาดหวังนั้นยิ่งใหญ่มาก ส่วนหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากสื่อมวลชนที่ให้การติดตามและมีอิทธิพลต่อความคาดหวังดังกล่าว ทั้งทางหน้าหนังสือพิมพ์ วารสาร เครือข่ายโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น สื่อมวลชนพูดถึงแม้กระทั่งโครงการ ลำดับ และสิ่งที่พระสันตะปาปาใหม่พึงทำด้วยในบรรยากาศแห่งการภาวนาและการวิનิจฉัยนั้น บรรดาคาร์ดินัลได้เลือกบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือกไว้แล้ว นั่นคือ พระคาร์ดินัล Joseph Ratzinger ซึ่งได้เลือกพระนามว่า เบเนดิกที่ 16

ในพระดำรัสแรกๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทเทศน์วันสถาปนาเป็นประมุขของพระศาสนจักรนั้นพระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่าทรงเป็นพระสันตะปาปาที่มีความคิดชัดเจน มีการศึกษาที่ลึกซึ้งทั้งด้านมนุษย์ ด้านเทววิทยาและด้านวัฒนธรรม ซึ่งทำให้พระองค์เลือกสิ่งที่เป็นแก่นสารมากกว่าทฤษฎี แต่เหนืออื่นใด พระองค์ทรงเป็นมนุษย์และผู้มีความเชื่ออย่างเห็นได้ชัด จึงไม่แปลกที่พระองค์ไม่ได้เสนอโครงการสำหรับการปกครองพระศาสนจักร แต่ทรงเลือก “ที่จะฟังพระวาจาและนำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และปล่อยให้พระเจ้านำพระองค์ไป “เพราะเป็นพระเจ้าที่ทรงนำพระศาสนจักรในช่วง

เวลานี้แห่งประวัติศาสตร์”¹

กระนั้นก็ดี ในขณะที่ทรงอธิบายลักษณะจำเพาะแห่งการสืบตำแหน่ง
นักบุญเปโตร ความหมายของ pallio (แถบผ้าสีขาวที่ห้อยคอทับเสื้อมิสซา)
และแหวนนั้น พระสันตะปาปาทรงชี้ให้เห็นถึงการท้าทายให้ “นำมนุษย์ออก
จากทะเลทราย-ทะเลทรายแห่งความยากจน ความอดอยากและความหิวกระ
หาย การถูกทอดทิ้ง ความโดดเดี่ยว ความรักที่ถูกทรยศ ความมีเดียดเยี้ยวกับ
พระเจ้า ความว่างเปล่าในจิตวิ-าณที่ไร้ความสำนึกแห่งศักดิ์ศรีแห่งชีวิต
มนุษย์ เพื่อนำเขาไปสู่สถานที่แห่งชีวิต ชีวิตที่เต็มเปี่ยม” และ “นำมนุษย์ด้วย
แนวทางแห่งพระวรสาร-ออกมาจากทะเลที่เค็มจัดด้วยแปลกแยกไปสู่แผ่นดิน
แห่งชีวิต ไปสู่แสงสว่างของพระเจ้า” นี่คือการสนับบริการแห่งนายชุมพบาล
และชาวประมงผู้ยิ่งใหญ่- นี่คือการทบทวนที่พระสันตะปาปาได้รับเรียกให้กระทำ
ในพระศาสนจักร เราอยากจะทำร่วมกับพระองค์-ด้วยการทำตามสิ่งที่
พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตรัสเมื่อเช-ไว้เมื่อ 26 ปีที่แล้ว กล่าวคือ
“จงเป-ดประตูกว้างให้แก่พระคริสตเจ้า” และทรงเสริมอีกว่า “ใครที่ยอมให้
พระคริสตเจ้าเข้ามาในตน จะไม่มีวันต้องสูญเสียอะไรเลย นี่คือนิเวศน์ให้ชีวิต
เป็นอิสระ งดงามและยิ่งใหญ่-”

บัดนี้ที่เรามีพระสันตะปาปาเบเนดิกที่ 16 ให้เราต้อนรับพระองค์-ด้วย
ความรักและติดตามพันธกิจของพระองค์-ด้วยคำภาวนา อย่างที่คุณพ่อบอส-
โกได้เคยทำ ในเวลาเดียวกันให้เราส-ากับพระองค์-ว่าเราจะซื่อสัตย์-และ
ร่วมมือกับพระองค์-

หัวเรื่องของจดหมายเวียนฉบับนี้คือ **“เผชิญหน้าแนวใหม่ของสื่อ
มวลชนด้วยความกล้าของคุณพ่อบอสโก”** บางท่านอาจจะถามว่าหัวเรื่อง

¹ Benedetto XVI, *Omelia per il solenne inizio del Ministero Petriano*
(คำเทศน์วันรับตำแหน่งนักบุญเปโตร), OR, 25.04.2005.

สื่อมวลชนมีอะไรเกี่ยวข้องกับการไตร่ตรองและการรื้อฟื้นที่พ่อเขียนถึงพวกท่านในจดหมายเวียนฉบับก่อนบ้าง? พ่อได้เลือกหัวเรื่องนี้ด้วยเหตุผลหลายอย่าง เหตุผลแรกก็คือว่าเป็นเหตุผลเอกคือสื่อมวลชนเป็นสนามงานอันดับแรกๆของซาเลเซียน (เทียบพระวินัย 6) ความสำคัญ-ofงานด้านนี้ทำให้สมัชชาครั้งล่าสุดนี้ได้มีการตั้งที่ปรึกษารับผิดชอบงานด้านนี้โดยเฉพาะ เหตุผลที่สอง คือ โอกาสครบรอบ 120 ปีของจดหมายของคุณพ่อบอสโกที่เขียนเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 1885 เรื่อง “การแพร่หลายหนังสือที่ดี”² ซึ่งถือได้ว่าเป็นการประกาศยืนยันงานด้านสื่อมวลชนของคณะ เหตุผลสุดท้ายเกี่ยวกับโครงการที่ทางคณะน่าจะทำตามแนวทางของ สมณสาส์นของพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 “Il Rapido Sviluppo” (การพัฒนาที่รวดเร็ว) ซึ่งมีประกาศใช้เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2005 เพื่อระลึกถึงเอกสารของสังคายนาวาติกันที่ 2 “Inter Mirifica” ที่พระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ได้ทรงประกาศใช้เมื่อประมาณ 40 กว่าปีที่แล้ว เหล่านี้คือเหตุผลที่ทำให้พ่อเขียนจดหมายฉบับนี้

เมื่อคำนึงถึงหัวข้อของจดหมายเวียนฉบับก่อนๆที่พ่อได้เขียนถึงพวกท่าน พวกท่านจะเห็นความเชื่อมโยงที่ได้มีในจดหมายแต่ละฉบับ กล่าวคือ ความศักดิ์สิทธิ์คงไว้ประโยชน์หากไม่มีประจักษ์พยานที่เห็นได้ ชีวิตการjem ถวายตัวของซาเลเซียนคงไร้ค่าหากไม่สามารถสื่อให้คนอื่นเห็นได้ แม้แต่การที่คุณพ่อบอสโกพบปะกับพระเยซูเจ้าก็คงไม่มีความหมายอะไรหากประสบการณ์ดังกล่าวไม่มีใครรู้ ดังนั้น การฟังพระเจ้าจะเป็นการฟังที่แท้จริงหากเปลี่ยนคนฟังให้เป็นประจักษ์พยานและการประกาศข่าวดีเป็นพันธะแห่งการดำเนินชีวิตและการกระทำ

เมื่อหวนกลับไปคิดถึงจดหมายของคุณพ่อบอสโกถึงซาเลเซียนเกี่ยวกับสื่อมวลชน เราอยากจะฟื้นความจำและคิดถึงสิ่งที่บิดาของเราได้ส่งทอดมา

² Epistolario di S. Giovanni Bosco (a cura di E. CERIA), vol. IV, pp. 318-321.

ให้เรา นั่นคือ สื่อมวลชนเป็น “ส่วนหนึ่งที่สำคัญมากของภารกิจของเรา” “เป็นเป้าหมายหลักอันหนึ่งของคณะเรา” “เป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของเรา” ที่พระญาณเอื้ออาทรทรงมอบหมายให้เราทำ และถือได้ว่าเป็นวิธีการที่ดีกว่าหมด หรือจะพูดให้ถูกต้องกว่า คือวิธีการตามแนวทางของพระเจ้า ในการทำให้งานอภิบาลของเรามีประสิทธิผล

ใน “พินัยกรรม” ฝ่ายจิตนี้ คุณพ่อบอสโกอยากจะกระตุ้นความสำนึกของเราในพันธะหน้าที่ด้านสื่อมวลชนที่ไม่อาจมองข้ามได้ ซึ่งถือว่าเป็นช่องทางเพื่อการกระทำภารกิจซาเลเซียน คุณพ่อบอสโกใช้คำพูดแต่ละคำชัดเจนและตามความหมายแห่งคำ กล่าวคือ สื่อมวลชนเป็น “ส่วนหนึ่งภารกิจสำคัญที่สุด” “เป้าหมายหลัก” “ภารกิจหลัก” กระนั้นก็ดี สิ่งที่น่าทึ่งมากกว่านั้นคือการที่คุณพ่อบอสโกมีความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในกระบวนการแห่งการฟื้นฟูสังคมและการที่คุณพ่อเข้าไปร่วมกระบวนการฟื้นฟูอย่างเต็มตัว คุณพ่อจึงสามารถให้ความรู้แก่เด็กและประชาชนสามัญซึ่งเสี่ยงที่จะถูกความคิดใหม่ๆพาไปได้อย่างทันการงานที่คุณพ่อบอสโกสามารถทำผ่านสื่อมวลชนจึงเป็นทั้งการให้ความรู้ เสนอวิธีวินิจฉัยความรู้ที่ได้มา และให้การบันเทิง จึงเป็นทั้งการให้การอบรมและการประกาศข่าวดี ในเวลาเดียวกันก็เปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการแพร่ธรรมด้วยการแพร่หลายหนังสือที่ดีให้แก่เพื่อนๆ

1. แง่ประวัติศาสตร์

พันธะแห่งความสัตย์ซื่อ

เมื่อมองย้อนหลังกลับไป 120 ปี เราจะเห็นว่าจิตตารมณ์และความร้อนรนเพื่อความรอดของเยาวชนได้ผลักดันคุณพ่อบอสโกให้ทุ่มเทในด้านสื่อมวลชน เดียวนี้คุณพ่อไม่เพียงจะมอบหมายให้เรา “แพร่หลายหนังสือที่ดี” เท่านั้น แต่เรียกร้องให้เรา “ความสัตย์ซื่อ” และทำให้สิ่งที่คุณพ่อได้ริเริ่มไว้บรรลุความสำเร็จในช่วงเวลาและบริบทที่เรามีชีวิตอยู่ เราไม่อาจจะให้การอบรมหรือร่วมมือในการทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงได้หากเราไม่ถือเป็นพันธะจริงจังในอันที่จะแพร่หลายความรู้เกี่ยวกับศาสนาของเราให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป เราต้องหาหนทางที่จะหว่านและใส่เชื้อแบ่งแห่ง “ความคิดเกี่ยวกับพระเจ้า” ให้แก่คนที่กำลังถูกจู่โจมจาก “ความชั่วร้ายและความหลงผิด”

ความสามารถจำเพาะในด้านสิ่งพิมพ์ของคุณพ่อบอสโกอยู่ในยุค-ศาสตร์ของการจัดระบบสิ่งตีพิมพ์ที่เข้าถึงทุกคนและทุกแง่ของชีวิต กล่าวคือ โนม่น้าวคนให้ปฏิบัติฤทธิ์กุศลผ่านทางหนังสือที่เสริมสร้าง ปลุกฝังความศรัทธา ป้องกันไม่ให้มีความผิดหลง เป็นเพื่อนในยามสงบ ทำให้เยาวชนเป็นสาวกของเพื่อน เป็นต้น

ในจดหมายของคุณพ่อบอสโก เราเห็นว่าคุณพ่อเลือกสิ่งตีพิมพ์เป็นแนวทางเพื่อการแพร่ธรรม พร้อมกับนี้คุณพ่อก็ยืนหยัดที่จะอยู่ใน “แนวหน้าของความก้าวหน้า” ในด้านนี้ด้วย คุณพ่อจึงอยากให้เรา “ร่วมมือ” ในโครงการของคุณพ่อ เพื่อให้โครงการนั้นสำเร็จไปในทุกด้าน เราจึงถือได้ว่างานด้านสื่อสารมวลชนเป็นพันธะที่เรียกร้องให้เราสานต่อความเชี่ยวชาญคุณพ่อในด้านนี้และทำให้เกิดประสิทธิภาพตามความต้องการของกาลเวลาและสถานที่ที่เราทำงานอยู่

นี่คือสิ่งที่คณะของเราพยายามนำมาโดยตลอดด้วยความสัตย์ซื่อต่อบิดาของเรา นี่คือสิ่งที่เราต้องสานต่ออย่างสร้างสรรค์ ตามที่จดหมายเวียนปี 1885 ได้ให้แนวทางปฏิบัติไว้สำหรับงานอบรมและอภิบาลซาเลเซียน ซึ่งสมัชชาพิเศษของคณะถือว่าจดหมายเวียนฉบับนี้เป็น “Magna Carta ของงานซาเลเซียนในแผนกนี้” (SGS 450)

ในบางช่วงเวลา ท่าทีของเราต่อสื่อสารมวลชนเป็นท่าทีค่อนข้างจะปกป้อง มีความพยายามปกป้องผลเสียที่มาจากสื่อมวลชน เป็นท่าทีต่อต้านมากกว่าจะสร้างคุณค่าให้แก่สื่อมวลชน กระนั้นก็ดี แม้จะมีท่าทีดังกล่าว อัศวินหลายท่านก็ยังมองกาลไกลและกล้าริเริ่มงานด้านสิ่งตีพิมพ์เพื่อสานต่องานของคุณพ่อบอสโก อาทิ คุณพ่อ Rinaldi ได้ตั้งสำนักพิมพ์ SEI และคุณพ่อ Ricaldone ได้ตั้งศูนย์ LDC เป็นต้น ซึ่งไม่เป็นแค่สำนักพิมพ์หรือศูนย์สื่อมวลชนเท่านั้น แต่มีการเตรียมบุคลากร “นักเขียน คนดูแลเทคนิค ซึ่งจะทำให้สำนักพิมพ์และร้านหนังสือของเรามีคุณภาพและเพิ่มจำนวนขึ้น” สิ่งเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นในหลายแห่งของคณะ และไม่ใช้ในประเทศอิตาลีเท่านั้น

ให้คุณค่าแก่ความทรงจำประวัติศาสตร์ของเรา

ฤดูใบไม้ผลิสำหรับพระศาสนจักรที่ได้จากสังคายนาวาติกันที่สอง และแรงบันดาลใจที่ได้จากสมณเสนา Inter Mirifica ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 1963 ได้ชี้ทางการไต่ตรองของสมัชชา 19 ในปี 1965 เกี่ยวกับเครื่องมือสื่อสารโดยเน้นความสำคัญของงานแพร่ธรรมด้านสื่อมวลชน ตลอดจนการใช้และการทำสื่อ ได้มีการพูดถึงความจำเป็นในการเตรียมซาเลเซียนและฆราวาสให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ เพื่อให้การผลิตเกิดคุณค่ามากขึ้นไป เพื่อให้การอภิบาลเยาวชนและประชาชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อร่วมมือกับสถาบัน สมาคม และองค์กรที่ทำงานด้านนี้ (เทียบ GC 19, หน้า 17) ในสมัชชาที่ทำเมื่อสี่สิบปีที่แล้ว เราต่างเห็นได้ชัดเจนว่าเรายังไม่ได้ทุ่มเทอย่างเพียงพอในการใช้สื่อมวลชนเพื่องานแพร่

ธรรมของเราและเรายังขาดบุคลากรเชี่ยวชาญด้านนี้ สมณสาร Inter Mirifica ช่วยให้เรานึกถึงความสำคัญยิ่งยวดของเครื่องมือสื่อสารและความจำเป็นต้องมีบุคลากรเชี่ยวชาญเพื่อทำให้สื่อมวลชนเอื้อการอบรมและการอภิบาลของเรานับตั้งแต่นั้นมา ได้มีการริเริ่มหลายอย่าง

ในปี 1971-1972 ได้มีสมัชชาวิสามัญ ครั้งที่ 20 ซึ่งการไตร่ตรองของผู้เข้าสมัชชาได้รับแนวทางจากเอกสาร Communio e Progressio ซึ่งพูดถึงมุมมองเชิงบวกของสื่อ โดยเน้นถึงความสำคัญของเครื่องมือสื่อมวลชนและผลกระทบต่อประวัติศาสตร์และชีวิตมนุษย์ เพื่อไม่ให้อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อบุคคลมีมากเกินไป ในสมัชชาครั้งนี้จึงได้มีการเรียกร้องให้มีมาตรการในด้านวัฒนธรรมและการอบรมเราต้องช่วยเยาวชนให้มีความสำนึกและเป็นอิสระจากเงื่อนไขที่สื่อมวลชนหยิบยื่นให้ ในเวลาเดียวกันก็ช่วยพวกเขาให้รู้จักเลือกบริโภคสื่ออย่างอิสระและด้วยความรู้รอบคอบ นั้นหมายถึงการติดตามเยาวชนเพื่อให้พวกเขาได้รู้จักเลือกด้วยวุฒิภาวะ พร้อมกับพัฒนาพรสวรรค์ของพวกเขาในด้านที่เกี่ยวข้องสื่อมวลชนด้วย (SGC n. 458)

พระวินัยใหม่ที่ได้รับการรับรองในสมัชชา 22 เมื่อปี 1984 ได้เสนอแนวทางการตีความและความเข้าใจ การไตร่ตรองคำสอนของพระศาสนจักรประสภการณ์และสิ่งที่คุณพ่อบอสโกได้แนะนำไว้ในจดหมายเวียนปี 1885 เป็นพื้นฐานเพื่อกำหนดแนวทางเกี่ยวกับเรื่องนี้ กล่าวคือ สื่อสารมวลชนเป็นวิธีการที่ล้ำค่าสำหรับภารกิจแห่งการ “เป็นนักรบแห่งความเชื่อในแคว้นของชนชั้นกรรมดา” (พระวินัย 6) และในพระวินัยข้อ 43 ได้มีการนำสิ่งที่มีการศึกษาในสมัชชา 21 มาทบทวน กล่าวคือ สื่อมวลชนเป็นดัง “แผนงานที่มีความหมายสำคัญเป็นอันแรกประเภทหนึ่งในการประกอบภารกิจทะเลเขียน”

สมัชชา 21 ในปี 1978 ได้เห็นและได้เน้นความสำคัญของสื่อมวลชน (ข้อ 148) ในพระวินัยใหม่ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากเอกสาร “Evangelii

Nuntiandi” (ข้อ 45)ยืนยันที่จะตอบรับคำแนะนำของคุณพ่อบอสโกและมอบหมาย “พื้นที่แห่งกิจการ” ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งสำหรับงานด้านอบรมและการแพร่ธรรม สื่อมวลชนจึงไม่เป็นแค่ “หนทาง” หรือ “เครื่องมือ” หรือเป็นแค่กิจการแพร่ธรรมจำเพาะ หรือบริบทแห่งการแพร่ธรรมเท่านั้น แต่เป็น “วิธีการดีเยี่ยมที่ทำให้หน้าที่ของเราในฐานะนักอบรม-ผู้อภิบาล-และผู้สื่อสาร”³ ประสบความสำเร็จ

ในช่วงเวลาที่ทางคณะดำเนินการเพื่อให้สิ่งที่คุณพ่อบอสโกได้กล่าวเป็นเชิงทำนายและได้เริ่มลงมือทำให้เป็นความจริงขึ้นมา นั้น เรายังมีเอกสารอีกสองฉบับที่มีส่วนช่วยสร้างความสนใจและก่อให้เกิดการริเริ่มต่างๆ ในด้านสื่อมวลชน นั่นคือ บทเขียนของคุณพ่อ Viganò และของคุณพ่อ Vecchi เกี่ยวกับสื่อมวลชน

ในโอกาสครบรอบร้อยปีแห่ง Bollettino Salesiano คุณพ่ออัศจรรย์การ Luigi Ricceri ได้เขียนจดหมายพูดถึงความหมายและความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ฯ เลเซียโน หรือ ข่าวสารของครอบครัวฯ เลเซียโนนั่นเอง เนื้อหาของจดหมายฉบับนี้เน้นถึงความจำเป็นที่ต้องทุ่มเทในด้านการประชาสัมพันธ์ฯ และด้านสื่อมวลชนโดยทั่วไป การแพร่หลายข่าวสารของครอบครัวฯ เลเซียโนช่วยให้ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ช่วยให้ผู้รู้สึกยินดีที่ได้เป็นบุตรของคุณพ่อบอสโก และช่วยให้รู้จักสิ่งๆ ที่เรากำลังทำอยู่ ซึ่งจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และเพิ่มจำนวนของผู้มีบุญคุณ ต่อมนุษยชาติ อย่างที่คุณพ่อบอสโกได้เคยกล่าวไว้ นอกนั้น จดหมายของคุณพ่อ Viganò และคุณพ่อ Vecchi เกี่ยวกับสื่อมวลชนได้ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ความลึกซึ้ง และความเป็นระบบในการไตร่ตรองและการทำให้งานด้านนี้ประสบความสำเร็จ ในเวลาเดียวกัน สมัชชา 23 และสมัชชา 24 ได้เพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกหลายอย่าง

³ The Project of Life of the Salesian of Don Bosco, Rome 1986, p. 363.

ทัศนคติใหม่

จดหมายของคุณพ่อ Egidio Viganò เขียนในปี 1981 โดยมีหัวเรื่องว่า การสื่อสารมวลชนเรียกร้องคำตอบจากเรา⁴ เป็นการตีความของสิ่งตีพิมพ์ 21 ได้ไตร่ตรอง และกระตุ้นชาวเลเซียนให้ทำงานด้านสื่อมวลชน คุณพ่อ Viganò เชื่อเชิญชาวเลเซียนให้เปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อสื่อมวลชนเสียใหม่ เราไม่สามารถจะเห็นคุณค่าของสื่อมวลชนได้หากเราไม่เข้าถึงมัน เราไม่ควรจะมีแค่ท่าทีปกป้องตัวเราอย่างเดียว เราต้องรู้จักสื่อมวลชนและเห็นคุณค่าของมันให้ได้ เราต้องสร้างจิตสำนึกในเรื่องนี้และยอมรับว่าสื่อมวลชนให้การอบรมคนจำนวนมาก สร้างทัศนคติและวัฒนธรรม และเนื่องจากพันธกิจแห่งการอบรมและประกาศข่าวดีลงรากในบริบทของวัฒนธรรม เราจึงต้องให้ความสนใจต่อพลังที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในปัจจุบันนี้ด้วย เพื่อให้การอยู่ของเราเอื้อให้เราสามารถเผยแพร่รูปแบบและคุณค่าของเราได้

สมัย 23 ในปี 1990 เน้นความสำคัญในแง่ใหม่ๆ ด้านสังคม และวัฒนธรรมในบริบทที่เราทำงานอยู่ เราเข้ามาอยู่ในโลกที่ไร้ระยะทางเพราะการขนส่งและการสื่อสารที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก ในบริบทเช่นนี้แนวโน้มของวัฒนธรรมและรูปแบบชีวิตกำลังแพร่หลายอย่างกว้างขวาง เราจึงต้องมีความสนใจต่อบริบทที่หลากหลาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราต้องเห็นปัญหาเพื่อจะสามารถเข้าถึงสถานการณ์ของเยาวชนได้ (เลขที่ 17) เยาวชนได้รับอิทธิพลจากรูปแบบภาษาและชีวิตที่สื่อมวลชนเสนอให้ค่อนข้างจะมาก พวกเขาเป็นผู้ใช้สื่อต่างๆ อย่างเป็นธรรมชาติ แม้ว่าการใช้สื่อเหล่านี้จะมีทั้งผลดีและผลเสีย(เลขที่ 63)

เราต้องหาวิธีการสื่อสารใหม่ที่มีประสิทธิภาพเพื่อจะได้ติดตามการพัฒนาและการจารึกแห่งความเชื่อของเยาวชนและเพื่อจะเข้ากับพวกเขาได้

⁴ พิมพ์ในจดหมายเวียน ฉบับที่ 302, 1 ตุลาคม 1981.

ดีขึ้น เราต้องเป็นเหมือนคุณพ่อบอสโกในการ “หาวิธีการเพื่อเริ่มรูปแบบใหม่ๆ ในการอภิบาลเพื่อปกป้องและสนับสนุนความเชื่อ” (พระวินัย 43, GC 23,256) สมัชชาเริ่มจากสถานการณ์และข้อเรียกร้องมืออยู่และชี้ชัดถึงความจำเป็นที่ต้องใช้สื่อมวลชนเพื่อการอบรมเยาวชนไปสู่ความเชื่อในระดับต่างๆ เช่น ในระดับท้องถิ่น หมู่คณะต้องส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือสื่อสาร ในระดับแขวงต้องมีผู้รับผิดชอบแผนกนี้โดยตรงเพื่อจะได้ติดตามหมู่คณะแต่ละแห่ง และในระดับส่วนกลาง ที่ปรึกษาฝ่ายสื่อสารมวลชนเป็นผู้ให้การอบรมแก่ซาเลเซียนและริเริ่มโครงการเพื่อตอบสนองของความต้องการใหม่ๆ

การกลับใจด้านวัฒนธรรม

ในสมัชชา 24 ปี 1996 มีการเน้นความสำคัญของสื่อมวลชนซึ่งโยงไปถึงวิสัยทัศน์ใหม่ที่ซาเลเซียนและฆราวาสพึงมีการมีส่วนร่วมของฆราวาสในจิตตารมณ์และภารกิจของคุณพ่อบอสโกเรียกร้องให้มีการเอาใจจริงเอาจ้งในด้านการสื่อสารเพื่อเอื้อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เรียกร้องให้อยู่กับเยาวชนอย่างมีบทบาท และเรียกร้องให้มีที่ทำด้านวัฒนธรรมและชีวิตจิตซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทว่าไม่ควรจะหยุดที่บทบาท แต่ควรจะมีคามสำนึกอันลึกซึ้งในการเปลี่ยนแปลงของบริบทด้านสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งความใหม่และอิทธิพลของการสื่อสารด้วย ในเรื่องนี้ ฆราวาสสามารถช่วยเราได้มาก

เพื่อจะใช้การสื่อสารได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ได้มีการริเริ่มในระดับต่างๆ สำหรับการร่วมมือในการอบรม การจัดรูปแบบ และการใช้สื่อมวลชนมีคุณค่า แต่ละแขวงพึงวางแผนสำหรับสื่อมวลชนด้วยความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาฝ่ายสื่อสารมวลชนซาเลเซียน ส่วนอัคราธิการและคณะที่ปรึกษาต้องศึกษาแผนปฏิบัติเพื่อสนับสนุน ประสานงาน และใช้สื่อมวลชนให้เกิดคุณค่า โดยคำนึงว่าสื่อมวลชนเป็นแผนงานที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก

ประเภทหนึ่งในการประกอบภารกิจซาเลเซียน (พระวินัย 43)⁵

คุณพ่ออัคราภิการ Juan E. Vecchi ในจดหมายเวียนลงวันที่ 8 ธันวาคม 1999 ชื่อ “การสื่อสารในภารกิจซาเลเซียน”⁶ ได้ขอร้องให้เรา กลับใจ ด้านวัฒนธรรม การสื่อสารแผ่กว้างไกลและครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของ ซาเลเซียน เราจึงต้องปรับยุทธวิธี ให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ “การสื่อสาร และนำการสื่อสารเข้าไปในบริบทเพื่อเผยแพร่คุณค่าจำเพาะของชีวิตจิตและ พันธกิจซาเลเซียน” (หน้า 16) เทคนิคสมัยใหม่ของการสื่อสารช่วยเอื้อเราใน เรื่องนี้แล้ว เราต้องพร้อมที่จะเห็นคุณค่าและนำมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ สิ่งที่เรามีและสิ่งที่เราทำไปทั่วโลก

คุณพ่อ Vecchi ขอให้เราคำนี้ว่ามุมมองใหม่นี้จะช่วยเราให้ทุ่มเทเพื่อ งานสื่อมวลชน

โดยรวมมือกับฆราวาสและให้ความสำคัญแก่สถานการณ์ท้องถิ่น ได้มากเพียงไร ในความเป็นจริงแล้ว การร่วมมือกับฆราวาสช่วยให้เกิดบูรณา- การของมุมมองและประสบการณ์ ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลอันเป็นผลมาจาก ความสนใจและการร่วมพลังกัน นอกนั้น การให้ความสนใจในสถานการณ์ ท้องถิ่นเรียกร้องเราให้มีความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกหมู่คณะ และผู้ร่วมงานของเรา สิ่งนี้ทำให้เราต้องถามตนเองว่าเราจะทำให้การอยู่ของ เรามีประสิทธิผลสำหรับพื้นที่ที่เราสังกัดอยู่หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน ที่เกี่ยวกับคนหนุ่มสาวและคนที่อยู่ชายขอบสังคมเป็นการท้าทายเราว่าจะทำให้ หมู่คณะอบรมและอภิบาลอยู่อย่างมีความหมายได้อย่างไรจะทำให้คนจำนวนมาก เข้ามาร่วมส่วนในงานของเรา และจุดประกายความสำนึกในเรื่องนี้ได้ อย่งไร

⁵ GC 24, 137.

⁶ AGC 370, 8 December 1999.

ความจำเป็นเร่งด่วนของการอบรม

ความเข้าใจเกี่ยวกับความเกี่ยวเนื่องและความหมายของสื่อมวลชนที่เพิ่มขึ้นทำให้เราเห็นถึงความสำคัญของการอบรมอย่างเพียงพอสำหรับบุคลากรชาเลเซียน

เอกสารของสมัชชา 21 เมื่อได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความสำคัญและวิธีการใช้สื่อมวลชนให้เกิดประโยชน์แล้ว ก็ได้เสนอให้มีการประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับการอบรมชาเลเซียนในด้านนี้ เอกสารระบุถึงการขาดความเชี่ยวชาญเชิงอาชีพและจิตตารมณ์แห่งการบุกเบิกของชาเลเซียนแต่ละคนอีกทั้ง “ชาเลเซียนหรือทีมงานชาเลเซียนที่สามารถใช้สื่อมวลชนทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการในเชิงวิชาการยังมีไม่เพียงพอหรือบางแห่งไม่มีเลย” (GC21,151)

คุณพ่อ Viganò ในจดหมายเวียน ยังได้ยื่นกรานถึงความจำเป็นของการอบรม การศึกษา การค้นคว้า และการวางแผนของโครงสร้างเพื่อจะเปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีความเชี่ยวชาญขั้นพื้นฐานในเรื่องนี้ด้วย ในระดับคณະนั้น ได้มีการจัดหลักสูตรคณะสื่อสารมวลชน (Faculty of the Sciences of Social Communication) ในมหาวิทยาลัยชาเลเซียน (UPS) กรุงโรม นอกนั้นยังได้จัดโครงสร้างการให้จิตวิญญาณในด้านนี้ ทั้งในระดับคณະและระดับแขวง อีกทั้งมีการริเริ่มต่างๆอีกมากมาย รวมทั้งการจัดตั้งเครื่องมือและช่องทางสื่อสารใหม่ๆขึ้นด้วย กระนั้นก็ดี เราต้องยอมรับว่าเรายังไม่สามารถจะจัดตั้งพื้นที่การแพร่ธรรมในด้านนี้ในบริบทปัจจุบันที่เราดำเนินชีวิตและประกอบภารกิจอยู่

เราายังต้องค้นหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการเผชิญหน้ากับความจริงและเข้าสู่วัฒนธรรมใหม่ โดยสอดแทรกความคิดและกิจกรรมของเราเข้าไปในภาษาและรูปแบบของการสื่อสารและสร้างทัศนคติแห่งการรู้จักวิเคราะห์และสร้างสรรค์ในด้านที่เกี่ยวกับสาร ภาษา การใช้ และท่าที ฯลฯ

ของสื่อมวลชนด้วย

คุณพ่อ Vecchi ได้ทำเหมือนที่คุณพ่อ Viganò เคยทำมาก่อน กล่าวคือ เน้นความจำเป็นของกระบวนการอบรมที่เพียงพอ ถ้าความเชี่ยวชาญของเรา ตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ไม่เร็วก็ช้าเราก็จะอยู่ด้านหลัง ดังนั้น จึงต้อง

- มีการอบรมระดับพื้นฐาน ซึ่งเป็นเหมือนการเรียนรู้รู้จักอ่านและ เห็นคุณค่าของทุกอย่างที่เรากำลังใช้อยู่ กล่าวคือ ฝึกฝนในการใช้สื่อใหม่ๆ และใช้ด้วยความสำนึก

- การอบรมระดับที่สองสำหรับผู้รับผิดชอบงานด้านการอบรมและ อภิบาล พวกเขาต้องรู้จักแทรกแผนการอบรมและอภิบาลเข้าไปในมาตรฐาน ของการสื่อสารมวลชน นี่ไม่ใช่เรื่องของการใช้เครื่องมือสื่อสารอย่างเชี่ยวชาญ เท่านั้น แต่เป็นเป็นเรื่องของการสอดแทรกเข้าสู่วัฒนธรรม การอบรม และ กิจกรรมด้านการอภิบาลในวัฒนธรรมแห่งสื่อ (AGC 370, หน้า 24)

- การอบรมระดับที่สามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ต้องมีสมาชิกบางคนที่ได้รับ การเตรียมสำหรับงานสื่อมวลชนโดยไปศึกษาในคณะสื่อมวลชนของมหา วิทยาลัยของเรา

คุณพ่อ Vecchi ได้ชี้แนวทางปฏิบัติที่สำคัญและชัดเจนเกี่ยวกับการอบ รมที่เพียงพอในด้านสื่อมวลชนในระดับหมู่คณะ (หน้า 29-33) และระดับแขวง (หน้า 37-43)

การตอบรับเชิงการจัดการและสถาบัน

มติของคณะที่ปรึกษาใหญ่หรืออัคราธิการเกี่ยวกับสื่อมวลชนไม่อยู่ แค่การไตร่ตรองหรือการยืนยันที่จะนำสื่อมวลชนไปประยุกต์ใช้ในบางแง่ แต่ เป็นมติที่ลงไปในรูปแบบของโครงสร้างและแบบสถาบัน

ในสมัชชาที่ 22 ปี 1984 ได้มีมติจัดตั้งฝ่ายสื่อมวลชนและให้ฝ่ายนี้ อยู่ในความรับผิดชอบของที่ปรึกษาใหญ่ท่านหนึ่ง แล้วนั้น ในวันที่ 8 ธันวาคม 1989 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการสื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยซาเลเซียนเพื่อ

เป็นการระลึกถึงครบรอบ 100 ปีแห่งความตายของคุณพ่อบอสโกและเป็น การทำให้พระพรพิเศษ (charism) ของบิดาของเราผู้เป็นนักบวชและนักสื่อสาร ที่ยิ่งใหญ่เป็นรูปธรรม ในพิธีเปิดคณะกรรมการสื่อสารมวลชน คุณพ่อ Egidio Viganò ได้เน้นว่า “เราตระหนักว่าการจัดตั้งแผนกสื่อสารมวลชน (ISCOS) เหมือน กับที่มีอยู่ในสถาบันคาทอลิกหลายแห่งมาแล้วหรือกำลังจะมีถือว่าเป็นก้าวที่สำคัญ มากสำหรับการแพร่ธรรมและการอบรมเยาวชนและผู้ใช้แรงงาน กล่าวคือ ช่วย พวกเขาให้มีวุฒิภาวะในการสื่อสารกับโลกยุคใหม่และรู้จักเสวนาอย่างมีประสิทธิภาพ กับผู้คนทุกวันนี้”⁷

คณะซาเลเซียนคาดหวังว่า คณะการสื่อสารมวลชนนี้จะให้ความเชี่ยวชาญ แก่ผู้บวชและผู้สื่อสารของครอบครัวซาเลเซียนในระดับสูง เวลาเดียวกัน ก็ทำการค้นคว้าด้านการสื่อสาร โดยคำนึงถึงด้านเทววิทยาและอภิบาล ให้การ ศึกษาด้านสังคมของการสื่อสาร การทดลองวิธีการอบรมด้วยสื่อ ภาษาใหม่ สำหรับการสอนคำสอนและการสื่อเรื่องเกี่ยวกับศาสนา และการผลิตรายการ ศาสนาและการอบรม

ปัจจุบันนี้ ISCOS ได้กลายเป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยของเรา เป็นการ ตอกย้ำถึงพันธะของคณะและของครอบครัวซาเลเซียนในการเตรียมบุคลากรให้ เหมาะสมกับงานด้านนี้ในเวลาเดียวกันพ่อก็ขอร้องให้มีการร่วมมือและร่วม รับผิดชอบในการสนับสนุนคณะนี้ ซึ่งพ่อถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก

ในสมัชชา 23 ได้มีมติให้แต่ละแขวงมีผู้รับผิดชอบฝ่ายสื่อสารมวลชน ระดับแขวง และในสมัชชา 24 ได้มีการเน้นให้แต่ละแขวงเห็นความจำเป็นในการ วางแผนระดับแขวงสำหรับแผนกสื่อสารมวลชนและให้ผู้รับผิดชอบระดับแขวง จัดกิจกรรมเพื่อให้จิตวิญญาณแก่แขวงในด้านนี้ด้วยแขวงหลายแห่งได้มีการนำ แนวทางนี้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว แต่ในอีกหลายแขวงยังไม่มีการทำ

⁷ Cf. F. LEVER, (ed), I programmi religiosi alla radio e televisione, LDC, Torino 1991, p. 138.

อะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย

เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของสื่อมวลชนในกิจกรรมของคณะซา-
-เลเซียนที่มากขึ้นทุกวัน สมัชชา 25 ได้คำนึงถึงแนวทางของพระวินัยข้อ 6 และ
43 และได้มีมติให้มีคณะที่ปรึกษาใหญ่ท่านหนึ่งรับผิดชอบด้านสื่อมวลชนโดยเฉพาะ
หลังจากนั้นคุณพ่ออัคราธิการและคณะที่ปรึกษาได้ร่างโครงการการบริหารคณะโดย
ให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ด้านสื่อมวลชนพร้อมกับเป้าหมาย กระบวนการ
และการกระทำในสี่แง่ กล่าวคือ ภาพรวม การให้จิตวิญญาณและการอบรม
การประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการเชิงธุรกิจ

สิ่งกระตุ้นในการทำกิจกรรมในอนาคต

“ทัศนคติใหม่” และ “การกลับใจด้านวัฒนธรรม” ซึ่งอัคราธิการท่าน
ก่อนๆ ได้เคยกระตุ้นเตือนเรานั้น บัดนี้หวนกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่งในพระ
สมณสาร “The Rapid Development” ของพระสันตะปาปาฟรานซิส ปอล ที่ 2
ในสมณสารนี้พระสันตะปาปาทรงเห็นว่า พระศาสนจักรทุกวันนี้ไม่เพียงแต่จะ
มีพันธะด้านการใช้สื่อมวลชนเท่านั้น แต่จะต้อง “สอดใส่สารแห่งความรอด
เข้าไปใน ‘วัฒนธรรมใหม่’ ที่เครื่องมือสื่อสารที่ทรงอำนาจได้สร้างขึ้นและแพร่
หลายไปไกล” (RS 2)

นี่หมายความว่า การใช้เทคโนโลยีและเทคนิคของการสื่อสารเป็นส่วน
หนึ่งของภารกิจของพระศาสนจักรในปัจจุบันและการใช้สิ่งเหล่านี้ครอบคลุมไป
ถึงกิจกรรมต่างๆ อาทิ การประชาสัมพันธ์ด้านศาสนา การแพร่ธรรม การสอน
คำสอน การอบรมผู้ที่ทำงานแผนกนี้และการศึกษาอบรม เป็นต้น

กระนั้นก็ดี เราต่างก็สำนึกว่า ทุกวันนี้ การสื่อสารไม่อยู่แค่การใช้
สื่อมวลชนเท่านั้น แต่สื่อมวลชนกลายเป็นตัวส่งเสริมและแพร่หลายรูปแบบ
ของชีวิต ของบุคคล ของครอบครัว และของพฤติกรรมทางสังคมที่มีอิทธิพล

อย่างมาก เพราะเหตุนี้เอง พระสันตะปาปาทรงบอกเราว่า เราไม่อาจจะมอข้ามความจริงที่ว่า “วัฒนธรรมในตัวมันเอง เกิดจากวิธีการใหม่ของการสื่อสารด้วยเทคนิคและศัพท์แสงที่ไม่เคยรู้มาก่อน” (RS 3) ในยุคแห่ง “การสื่อสารระดับโลก” นี้ มนุษยชาติต้องเผชิญหน้ากับ “กระบวนการใหม่ของการสื่อสาร” ในการเผชิญหน้าดังกล่าวจะทำให้เกิดจุดรวมสำหรับ “การอบรมบุคคลิกและมโนธรรม การตีความและโครงสร้างของความสัมพันธ์ด้านความรัก การรวมขั้นตอนของการศึกษาและการอบรมเข้าด้วยกัน การสร้างและเผยแพร่ปรากฏการณ์เชิงวัฒนธรรม และ การพัฒนาชีวิตด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ” (ข้อ 3)

ทุกสิ่งเหล่านี้กลายเป็นการทำทนาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้รับผิดชอบการอบรมเด็กและเยาวชน (ข้อ 7) เพราะเหตุนี้เองเราต้องสำนึกในความรับผิดชอบในเรื่องการสื่อสารเพื่อนำมาใช้ “ในการทบทวนด้านการอภิบาลและวัฒนธรรมเพื่อจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสมัยนี้” (ข้อ 8)

เพื่อแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อวัฒนธรรมแห่งสื่อมวลชนในปัจจุบัน พระสันตะปาปาทรงเชื้อเชิญเราให้ “จัดการอบรมเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับสื่อมวลชนและใช้สื่อมวลชนอย่างฉลาดและเกิดประโยชน์” (ข้อ 11) ให้ “ร่วมรับผิดชอบและร่วมส่วนในการใช้สื่อมวลชน” โดยคำนึงถึง “วัฒนธรรมแห่งการร่วมรับผิดชอบ” (ข้อ 11) ให้ใช้ประโยชน์จาก “สื่อมวลชนที่มีรูปแบบหลากหลายเพื่อส่งเสริมการเสวนา เสริมความรู้ให้กันและกัน มีการร่วมเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันและสันติภาพ” (ข้อ 11)

เอกสารของพระศาสนจักรฉบับนี้ ต้องเป็นแรงกระตุ้นสำหรับเราในการน้อมรับสิ่งใหม่ๆ ในยุคของเราและตัดสินใจด้วยพลังและจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโก

2. การท้าทายที่มาจากสื่อมวลชน

ด้วยความปรารถนาที่จะสัตย์•ซื่อต่อคุณพ่อบอสโกและพระพรพิเศษ (charism) ของคุณพ่อ และตอบรับคำเชื้อเชิญของพระสันตะปาปาโยฮัน•น ปอล ที่ 2 ในด้านสื่อมวลชนที่ปรากฏอยู่ในพระสมณสาธ "The Rapid Development" พ่อใคร่จะพูดคุยกับพวกท่านเกี่ยวกับการท้าทายที่เกิดจากวัฒนธรรมแห่งสื่อมวลชนปัจจุบันนี้ ซึ่งจะช่วยให้เรามีแนวทางในการประกอบภารกิจซาเลเซียน

การพัฒนาด้านเทคโนโลยี

เมื่อมองการสื่อสารมวลชนในภาพรวมแล้วเราสามารถพูดได้ว่าเทคโนโลยีใหม่ๆ ไม่แปลกแยกจากบริบทสังคมซึ่งมีองค์ประกอบของการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเป็นตัวแปรสำคัญ- กระนั้นก็ดี เมื่อเทคโนโลยีใหม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตสังคมประจำวัน มันก่อให้เกิดภาษาใหม่ในการตีความชีวิต ในกรณีนี้สื่อต่างๆ ช่วยตีความให้แก่ความเป็นอยู่ของมนุษย์•ในรูปแบบใหม่ ในเวลาเดียวกันก็ช่วยให้มนุษย์•ได้เข้าใจตนเองและเข้าใจโลกด้วย

ตัวอย่างเช่น หนังสือช่วยดลบันดาลให้เกิดความเป็นปัจเจกบุคคล โดยเชื้อให้เกิดตรรกะและแนวทางการมองสิ่งต่างๆ ในเวลาเดียวกันก็เน้นแง่
 ข อ ง
 เหตุและผล แม้ว่าเวลาอ่านหนังสือ ผู้อ่านสามารถอ่านย้อนไปย้อนมาได้แต่เนื้อหาของหนังสือดำเนินไปในลักษณะต่อเนื่องและมีความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เขียนก่อนและสิ่งที่เขียนตามมาภายหลัง พลังแห่งคำที่เขียนในหนังสือทำให้เกิดความชัดเจนในการสื่อเนื้อหาด้านวรรณกรรม บทกวี ปรัชญา เทววิทยา และการเมือง เพราะเหตุนี้เอง ข้อมูลที่ได้จากการเห็นภาพอย่างเดียวไม่อาจจะแทนข้อมูลจากหนังสือได้

โทรทัศน์•มักจะใช้การเข้าไปซ้ามามากกว่าการวิเคราะห์•ใช้เรื่องแต่งขึ้น

จากจินตนาการมากกว่าเหตุการณ์•จริง โทรทัศน์•ให้ความสนใจในการเปลี่ยนเหตุการณ์•ให้เป็นความบันเทิง ดังนั้นโทรทัศน์•จึงเป็นเหมือนเสียงปีศาจกลองที่เรียกร้องความสนใจผู้คนโดยเน้นความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ แต่ไม่คำนึงถึงความเห็นชอบของปัจเจกบุคคล โทรทัศน์•มีเสียงพูดและภาพเคลื่อนไหวที่ทำให้มันมีเสน่ห์• การจัดให้ผู้ชมได้เข้ามาพูดคุยในรายการเป็นการก่อให้เกิดอารมณ์•ร่วม มีเยาวชนมาพบปะกันและพูดคุยถึงรายการโปรด มีการใช้ลูกเล่นและรูปแบบคำพูดที่ซ้ำไปซ้ำมา มีผู้ใหญ่•มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการที่จัด ฯลฯ แรงดึงดูดของโทรทัศน์•อยู่ที่ภาพและการเคลื่อนไหว และถึงจะดูมาแค่นี้แล้ว โทรทัศน์•ก็ยังสามารถตรึงผู้ชมได้อยู่ดี

นอกจากโทรทัศน์•แล้ว ยังมีเทคโนโลยีอื่นๆที่คล้ายกันซึ่งมีการพัฒนาด้านการสื่อสารถึงกันและก่อให้เกิดการควบคุมผู้บริโภค ได้แก่

เครื่องเล่นวีดีทัศน์• ที่เอื้อให้ผู้บริโภคสามารถเปลี่ยนเวลาและสถานที่บริโภครายการต่างๆได้ นอกนั้นยังสามารถเผยแพร่รายการไปนอกบริบทที่ผลิตรายการได้ด้วย

เครื่องควบคุมโทรทัศน์•ทากไกล นอกจากจะใช้เพื่อเปลี่ยนรายการแล้ว ยังใช้เพื่อปะติดปะต่อรายการต่างๆเข้าด้วยกัน บ่อยครั้งก็ใช้เพื่อหลบรายการโฆษณา

กล้องถ่ายวีดีทัศน์• ที่เปลี่ยนจากระบบ VHS ไปเป็นระบบดิจิตอลนั้น ทำให้ผู้บริโภคเปลี่ยนเป็นผู้ผลิตขนาดเล็กในชีวิตประจำวัน

คอมพิวเตอร์•รวมรูปแบบต่างๆของการสื่อสารเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ข้อเขียน ภาพ เสียง รูปเคลื่อนไหว วีดีทัศน์• กราฟฟ•ค ฯลฯ ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบ

การสื่อสารที่พัฒนาไปสู่การใช้สื่อรูปแบบต่างๆ มีการติดต่อกัน มีพื้นที่เพื่อการพบปะ ไม่มีแนวทางตายตัว สามารถท่องเที่ยวในโลกแห่งความรู้รอบตัว ภาษา การเข้าถึง ฯลฯ ปัจจุบันนี้ใครก็สามารถตั้งสถานีภาพหรือวีดิทัศน์ และเป็นผู้ผลิตได้ไม่ยากและไม่แพงเหมือนก่อน

อินเทอร์เน็ต คือเครือข่ายแห่งเครือข่ายทั้งหลายและเป็นรูปแบบของการสื่อสารแบบใหม่ อินเทอร์เน็ตทำให้พื้นที่และเวลาหายไป คล้ายโทรศัพท์ เพียงแต่ว่า โทรศัพท์เป็นช่องทางสำหรับเสียงอย่างเดียว ในขณะที่อินเทอร์เน็ต กลายเป็นรูปแบบใหม่ของการดำเนินชีวิตและความนึกคิด เนื่องจากอินเทอร์เน็ต ไม่ต้องมีสาย สื่อได้สองทาง ไม่มีขีดจำกัด สร้างการติดต่อระหว่างกันและกัน เปลี่ยนแปลงและไหลลื่น เครือข่ายของอินเทอร์เน็ตจึงเป็นสถานที่ เป็นภาษา และเป็นรูปแบบของการสื่อสารที่ใช้สำหรับสร้างความคิดอ่าน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และน่าเป็นห่วงในเวลาเดียว

ทุกวัน มีคนเป็นล้านๆที่ใช้เครือข่ายนี้เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร เข้าถึงเอกสารต่างๆ รวมเป็นกลุ่มจากระยะไกล คุยกันทางห้องสนทนาหรือทางอีเมล และพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง อินเทอร์เน็ตจึงเป็นพื้นที่สำหรับการพัฒนาบุคคล การทำธุรกิจ หรือการรวมตัวของสถาบันต่างๆ^๖

ในอินเทอร์เน็ต กิจกรรมของมนุษย์ถูกทำเป็นศักยภาพ แต่เหนืออื่นใด เป็นกระบวนการแห่งการกระจายอำนาจและการควบคุมการสื่อสารอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ ถ้ามองในแง่ดี อินเทอร์เน็ตเป็นโอกาสอันยิ่งใหญ่สำหรับการเติบโตด้านสติปัญญาของมนุษยชาติ หากไม่มีปัญหาเรื่องเงิน อินเทอร์เน็ตก็เป็นเหมือนทะเลแห่งความรู้ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงเพื่อเป้าหมายด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจได้ตลอดเวลา

^๖ Cf. G.S. JONES (ed), *Virtual culture: Identity & communication in cybersociety*, London, Sage, 1997.

ผู้สังเกตการณ์ด้านนี้สองท่าน⁹ ยืนยันว่าหากเราต้องการจะเข้าใจความจริงในศักยภาพ เราต้องชื่นชมในความจริงประจำวันที่เราเห็นรอบข้างตัวเราเสียก่อน ความจริงเชิงศักยภาพเป็นวิธีการมอง การใช้อย่างที่ต้องการ และการติดต่อกับคอมพิวเตอร์และกับข้อมูลที่ซับซ้อนมากขึ้น วิธีการโต้ตอบระหว่างคนและเครื่องจักรมักจะเรียกกันว่า การพบระหว่างสองอย่างที่แตกต่างกัน (interface)

ความจริงเชิงศักยภาพคือรูปแบบใหม่ในกระบวนการแห่งการพบปะระหว่างสองอย่างที่แตกต่างกันในแง่หนึ่งมันเหมือนกับความพยายามทำให้คอมพิวเตอร์ล่องหนด้วยการแปลงความสับสนของข้อมูลให้เป็นการเสนอในรูปแบบสามมิติโดยทำให้มีการตอบโต้ ให้พื้นที่มากขึ้นสำหรับอิสรภาพและการสร้างสรรค์ของผู้ใช้ กระนั้นก็ดี นี่ไม่หมายความว่าอิสรภาพและการสร้างสรรค์ของผู้ใช้จะเป็นจริงได้หรือเพิ่มพูนขึ้นด้วยความจริงเชิงศักยภาพเสมอไป เราอาจพูดเพียงแค่ว่าความคิดสร้างสรรค์อยู่ในการรู้จักความซับซ้อนของการกระทำและปฏิกิริยาในบริบทเพื่อจะรู้ เพื่อจะสื่อสาร และเพื่อนำเสนอตนเองและโลก บางทีประโยชน์ยิ่งใหญ่ของความจริงเชิงศักยภาพสำหรับวัฒนธรรมทุกวันนี้คือการกู้ความจริงคืนมานั่นเอง

การเปลี่ยนแปลงในสื่อมวลชนในระดับเทคนิคและโครงสร้าง

วิทยุและโทรทัศน์เป็นตัวนะให้เกิดรูปแบบของการบริโภคสื่อมวลชน การเข้าสู่ระบบดิจิทัลนำไปสู่รูปแบบของการบริโภคเป็นการส่วนตัวและวัฒนธรรมแบบดิจิทัลโดยเฉพาะและแท้จริง เกี่ยวกับเรื่องนี้ควรจะมีการมองดูการเปลี่ยนแปลงของเทคนิคและโครงสร้างที่เกิดจากการเข้าสู่ระบบดิจิทัลดังนี้

⁹ S. AUKSTAKALNIS – D. BLATNER, *Silicon mirage. The art and science of virtual reality*, Berkeley (CA), Peachpit Press, 1992.

1. จาก “หนึ่งไปถึงหลายคน” ไปสู่ “หลายคนไปถึงหลายคน” การถ่ายทอดของสื่อมวลชนเคยเป็นรูปแบบจากหนึ่งคนไปถึงหลายคน ไม่โดยตรง และเน้นการตอบรับ แต่สื่อมวลชนในระบบดิจิทัลคือการสื่อสารของหลายคน ไปถึงหลายคน หนึ่งคนไปถึงหนึ่งคน และทุกคนไปถึงทุกคน การลื่นไหลของการสื่อเป็นแบบอกรรม มีการโต้ตอบแบบสองทาง และไขว้กันเหมือนตาข่าย มีการแลกเปลี่ยนกัน กล่าวคือ สามารถเป็นผู้รับและผู้สื่อ ในเวลาเดียวกัน

2. จากการขึ้นอยู่กับจุดเดียวไปสู่การกระจายออกไป ยุโรปและอเมริกา ได้พัฒนาด้านสื่อมวลชนแตกต่างกันไป โดยเฉพาะวิทยุและโทรทัศน์ ยุโรปมีประวัติศาสตร์ของเอกสิทธิ์ของรัฐ ในขณะที่อเมริกามีเอกสิทธิ์การตลาด กระนั้น ก็ดีในยุคปี 70 ยุโรปเริ่มมีสถานีวิทยุและโทรทัศน์ที่เป็นอิสระจากการควบคุมของรัฐ และเพียงไม่กี่ปีให้หลังสื่อทางเสียงและภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้นและค่อยๆ เปลี่ยนจากสื่อที่มีน้อยคนควบคุมและจัดการไปสู่สื่อที่มีการควบคุมและจัดการโดยคนจำนวนมาก พร้อมกันนั้นก็พัฒนาไปสู่สื่อที่มีความหลากหลายและมีผู้ร่วมส่วนมากขึ้น พอมาถึงยุคของดิจิทัลรูปแบบของสื่อกระจายออกไปหลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน อาทิเช่น เดียวนี้เราสามารถฟังเครือข่ายวิทยุจากทั่วโลก

3. จากสื่อสารท้องถิ่นไปสู่การสื่อสารนานาชาติ การใช้แ่งรูปทรงกลมเพื่อรับสื่อถูกนำมาใช้แทนเสาโทรทัศน์แบบเก่าเป็นการชี้บอกให้เห็นว่าสถานีโทรทัศน์ไม่สังกัดอยู่แค่ระดับชาติหรือบริบทวัฒนธรรม ระบบการสื่อสารระบบดิจิทัลจึงทำให้เครือข่ายการสื่อสารกว้างไกลระดับโลก

4. จากสื่อมวลชนไปสู่สื่อปัจเจกบุคคล การผลิตเครื่องมือสื่อสารที่มีขนาดเล็กลงและราคาต่ำลงทำให้จำนวนผู้ใช้สื่อแบบปัจเจกบุคคลเพิ่มขึ้น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แลปท็อป เครดิตการ์ด บัตรประชาชน ต่างก็ใช้เป็น

ข้อมูลเพื่อการควบคุมและการใช้ส่วนตัวได้ แต่ขณะเดียวกัน ระบบดิจิทัลทำให้เราถูกควบคุมจากพลังที่แฝงตัวอยู่ก็ได้ อาทิ สายลับ หรือบริษัทใหญ่ที่เน้นผลกำไรจากผู้บริโภค ดังนั้น จึงควรมีการคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลและการปกป้องประชาธิปไตยด้วย

5.จากรายการสื่อมวลชนกลายเป็นรายการส่วนตัว ความหลากหลายของช่องทางสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดลัทธิบริโภคนิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆ เครือข่ายเหล่านี้เอื้อให้เกิดมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความบันเทิงต่างๆ อาทิ ภาพยนตร์และดนตรี ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาไม่น้อยในด้านกฎหมายและศีลธรรม จึงได้มีการถกเถียงกันเกี่ยวกับรูปปลั๊กชันของภาษาที่ใช้ ลิขสิทธิ์ ความเป็นเจ้าของและสิทธิส่วนบุคคลของผู้ใช้

6.จากซอฟต์แวร์มีเจ้าของกลายเป็นแหล่งข้อมูลเปิด เกี่ยวกับซอฟต์แวร์มีมุมมองสองอย่างที่แตกต่างกัน มุมมองแบบ “แหล่งข้อมูลที่มีเจ้าของ” ซึ่งมักจะเป็นเรื่องของธุรกิจและเศรษฐกิจนั้น ได้มีการอ้างเอกลิขสิทธิ์เชิงอาชีพและรับรองประสิทธิภาพของการใช้ให้แก่ผู้บริโภค ส่วนอีกมุมมองหนึ่งคือ แหล่งข้อมูลเปิดซึ่งหมายความว่า รหัสของซอฟต์แวร์ต้องเป็นที่รู้ของทุกคนเพื่อให้ผู้ใช้ไม่เพียงแต่จะใช้ประโยชน์เท่านั้น แต่ยังสามารถดัดแปลงให้ดีขึ้นเพื่อยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นๆด้วย จึงเป็นเหมือนการแบ่งปันความรู้เพื่อประโยชน์ของทุกคน ด้วยการทำเช่นนี้ การแบ่งแยกระหว่างส่วนได้และส่วนเหนื่อของโลกในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้นหมดลง เพราะทุกคนมีสิทธิ์เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ ไม่เพียงแค่นั้นที่สามารถจ่ายได้เท่านั้น รูปแบบข้อมูลเปิดจึงเป็นการนำไปสู่ประชาธิปไตยของข้อมูลสื่อสารและความบันเทิงโดยปริยาย

ลักษณะของวัฒนธรรมแห่งดิจิทัล

การใช้เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมซึ่งมีลักษณะน่าสนใจ เพราะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านการศึกษาและการอบรมด้วย

1. เรากำลังอยู่ในวัฒนธรรมแห่งความเร็วสูง การสื่อสารทุกวันนี้รวดเร็วแค่เรื่องจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมล ก็เป็นประจักษ์แล้ว แม้เราจะพูดว่าอินเทอร์เน็ตยังช้า แต่ก็รวดเร็วมากเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา ความพิเศษทางเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตทำให้เราโลดแล่นไปได้ทั่วโลกด้วยขั้นตอนไม่กี่อย่าง แคกด “คลิก” เราก็อยู่ที่วาทีกันแล้ว พอกด “คลิก” อีกที่เราก็สามารถดึงข้อมูลของโปรแกรมใหม่ๆ หรือเอกสารมาเก็บไว้ได้แล้ว มันเกิดขึ้นรวดเร็วมาก นอกนั้นก็ยังมีความเร็วของสิ่งต่างๆ อาทิ รถยนต์ เครื่องบิน กีฬา ยา เศรษฐกิจ เป็นต้น แต่ก็มีปัญหาที่ตามมาด้วย นั่นคือ ใครที่ช้าก็ต้องตกขอบสังคม บุคคลอาวุโส พิการ์ ยากจน หรือบุคคลที่เข้าไม่ถึงรูปแบบที่สังคมกำหนดไว้จึงตกขอบโดยปริยาย

2. การสื่อสารแบบใหม่ก่อให้เกิดท่าทีและทัศนคติใหม่ๆ หลายอย่าง มันเป็นการสื่อสารระหว่างเครื่องจักรกับคน เป็นระบบการสื่อสารที่เน้นความต้องการของคนที่จะเป็นผู้กระทำ ทุกคนอยากจะเป็นผู้กระทำในชีวิตส่วนตัว และชีวิตสังคม ระบบการสื่อสารแบบใหม่จึงเป็นอุปมาแห่งบริบท แห่งรูปแบบเพื่อการศึกษา เพื่อชีวิตสังคม ฯลฯ จึงถือได้ว่าเป็นแบบอย่างของการสื่อสารทุกชนิด กระนั้นก็ดี เรายังอยู่ในรูปแบบประชาธิปไตยที่ยังไม่เต็มใบในแง่ที่ว่ายังเป็นการร่วมส่วนอย่างปลอมๆ เพราะในความเป็นจริงแล้วคนเรายังเป็นแค่ผู้บริโภคน้อยๆ เราสามารถเลือกสิ่งที่เราต้องการซื้อได้แต่เรายังไม่อิสระในการผลิตสิ่งที่เราต้องการได้

3. วัฒนธรรมใหม่เสนอความจริงแบบผสมผสาน ทุกวันนี้ยากที่จะได้มาซึ่งความแน่นอนหรือความจริงเพราะเราจมอยู่ในความจริงมากซึ่งต่างก็อ้าง

ว่าเป็นความจริงหนึ่งเดียว สถาบันที่ต้องการจะรักษาความเป็นหนึ่งเดียวไม่ซ้ำแบบ ต้องเผชิญหน้ากับสถาบันคล้ายๆกันเป็นจำนวนพัน ในเว็บที่เกี่ยวกับศาสนา เราจะพบข้อมูลของศาสนาและนิกายต่างๆ ตั้งแต่ที่เก่าแก่ไปจนถึงล่าสุด วัฒนธรรมทุกวันนี้จึงเป็นวัฒนธรรมแห่งการอยู่ด้วยกัน เป็นวัฒนธรรมแห่งการเสวนา แต่เวลาเดียวกันก็เป็นวัฒนธรรมแห่งความเกลียดชัง ผลที่ตามมาคือลัทธิที่ถือว่าไม่มีความจริงหนึ่งเดียว (relativism) เครือข่ายทำให้เราเห็นว่าเราสามารถดำเนินชีวิตในความขัดแย้งในเวลาเดียวกันได้ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันชี้ให้เห็นว่ามีรูปแบบหลากหลายในการมองสิ่งเดียวกัน แต่ทุกวันนี้มีการเสนอทุกอย่างโดยมีการวินิจฉัย จากอย่างหนึ่งไปยังอีกอย่างหนึ่งด้วยการกด “คลิ๊ก” เท่านั้นเอง มันเป็นวัฒนธรรมที่ถือว่าทุกคนเป็นผู้ใหญ่แล้ว ไม่มีการเคารพต่อการพัฒนาตามวัย แล้วก็ปล่อยให้แต่ละคนรับผิดชอบเอาเอง

4. ท่าทีของการไม่สังกัดเป็นหลักเป็นแหล่งที่พบเห็นในเครือข่ายในอินเทอร์เน็ตเราท่องไปเรื่อยๆ การท่องจากเว็บหนึ่งไปยังอีกเว็บหนึ่งสะท้อนรูปแบบชีวิตที่ผ่านจากประสบการณ์หนึ่งไปยังอีกประสบการณ์หนึ่ง ถ้ามองในเชิงบวก วัฒนธรรมนี้เป็นวัฒนธรรมแห่งการไม่ยึดติด การค้นคว้า การนำเสนอ ฯลฯ ทว่าในเครือข่ายอาจจะมีการใช้ในทางที่ผิดหรือทุจริตได้ด้วย ถ้ามองจากแง่ลบ การใช้เครือข่ายต้องมีการอบรมคนให้มีความรับผิดชอบระบบควบคุมยังไม่พอ ทุกวันนี้จึงต้องมีการอบรมด้านวุฒิภาวะและความสามารถในการเลือกทำที่สอดคล้องกับความเชื่อและโครงการของชีวิตแต่ละคน

5. เครือข่ายสามารถเป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาและการอบรม เทคนิคด้านอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้คนที่อยู่ไกลด้านภูมิศาสตร์สามารถติดตามหลักสูตรการศึกษาผ่านทางเครือข่ายได้ นอกจากนี้เครือข่ายยังทำให้เราสามารถรู้เห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก อาทิ สงคราม การทำลายสิ่งแวดล้อม ความเกลียดชังด้านเชื้อชาติ เป็นต้น แม้แต่ด้านวิทยาศาสตร์ก็มีความร่วมมือรวดเร็วขึ้นผ่านทางเครือข่าย ทุกคนสามารถเข้าแหล่งข้อมูลไป-ดผ่านทางเครือข่าย ในเวลาเดียวกัน

ก็สามารถเข้าถึงองค์กรอิสระ (NGO) แพทย์ไร้พรมแดน การนิรโทษกรรมนานาชาติ องค์กรอาหารของสหประชาชาติ (FAO) หรือ UNESCO และองค์กรอาสาสมัครนับไม่ถ้วน

6. เราต้องคำนึงว่า สื่อทรงประสิทธิภาพนี้ทำให้เราขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ เครื่องคอมพิวเตอร์กลายเป็นเครื่องตบแต่งบ้านที่ขาดไม่ได้ ห้องทำงานก็เป็นระบบคอมพิวเตอร์ แม้แต่บ้านก็มีอุปกรณ์เทคโนโลยี อาทิ เตาไมโครเวฟในครัว สวิตช์ไฟที่ควบคุมด้วยเสียง ฯลฯ โทรศัพท์มือถือกำลังจะกลายเป็นคอมพิวเตอร์ถือได้ในมือ การค้าขายก็ขึ้นอยู่กับระบบอินเทอร์เน็ต และแม้แต่การพัฒนาด้านเทคโนโลยีก็ใช้อินเทอร์เน็ตด้วย ถ้ามองจากประเด็นต่างๆเหล่านี้แล้ว เราเห็นว่าความต้องการจะสื่อสารทำให้เรามีความต้องการเทคโนโลยีที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ

7. เนื่องจากอินเทอร์เน็ตกลายเป็นที่ล่อหลอมอนาคต อินเทอร์เน็ตจึงก่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มเชิงดิจิทัลขึ้น สถิติบางอย่างชี้บอกว่าอินเทอร์เน็ตกำลังแทรกซึมเข้าไปในโลก เช่นว่า ที่อัฟริกา 1.5 % ตะวันออกกลาง 7.5 % เอเชีย 8.4 % ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน 10.3 % ยุโรป 35.5 % ออสเตรเลียและโอเชียเนีย 48.6 % สหรัฐอเมริกา 64.7 % ในเมืองนิวยอร์กเองช่องทางเข้าอินเทอร์เน็ตมีมากกว่าอัฟริกาทั้งทวีป 15 % ของพลเมืองโลกอาศัยอยู่ในประเทศที่พัฒนาแล้วและใช้สายโทรศัพท์กว่าครึ่งหนึ่งใช้ในโลกและใช้โทรศัพท์มือถือ 70 % ของโทรศัพท์มือถือทั้งโลก 60 % ของพลเมืองโลกอาศัยอยู่ในประเทศกำลังพัฒนาใช้แค่ 5 % ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในโลก สิ่งเหล่านี้ต้องทำให้เราทบทวนเกี่ยวกับความสำคัญของการไม่แยกปัญหาของวัฒนธรรมเชิงดิจิทัลออกจากเศรษฐกิจ การเมือง และความยุติธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก ในแง่นี้สถานการณ์ใหม่ของวัฒนธรรมและเทคโนโลยีท้าทายเรา ในด้านการจำกัดและการตกขอบสังคมที่เป็นผลมาจากวัฒนธรรมเชิงดิจิทัลและเทคโนโลยี

8. สื่อด้านอิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลในการควบคุมชีวิตด้านสังคมของมนุษย์ ซึ่งทำให้เราต้องคำนึงถึงอำนาจที่สื่อมีในสังคม ในสังคมที่เคยตั้งอยู่บนรูปแบบของสิ่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นการจะสามารถเข้าสู่ชีวิตสังคมและแสดงอำนาจจำต้องมีสองอย่างนี้คือ อ่านออกเขียนได้ ไม่เช่นนั้นเราก็ไม่มีสิทธิ์จะได้เถียงอย่างเปิดเผยกับสาธารณชนได้ แต่ปัจจุบันนี้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงโลกแห่งข้อมูลข่าวสารได้เช่นนี้การควบคุมในเชิงฐานันดรก็ค่อยๆหมดไปและทำให้การควบคุมยากมากขึ้น สถาบันที่เคยควบคุมข้อมูลข่าวสารค่อยๆหมดบทบาทไป เกิดวิกฤติการแห่งความจริงและอำนาจ นอกนั้น เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยๆ สถาบันต่างๆก็เริ่มหันมาใช้วิธีการนำเสนอในรูปแบบที่น่าตื่นเต้น ตามภาษาของสื่อมวลชน เพียงเพื่อจะให้คนสนใจติดตาม แล้วก็ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างความจริงและตัวเลขที่จอมปลอมขึ้นมา

การทำทหายจากมุมมองการอบรม

สภาพแวดล้อมเชิงวัฒนธรรมใหม่นี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี การเมือง และเศรษฐกิจ ลักษณะจำเพาะของสิ่งแวดล้อมใหม่นี้คือการที่สามารถนำภาษาต่างๆเข้าด้วยกันและก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างความเป็นระเบียบและความโกลาหล หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งระหว่างสิ่งที่เรามีแล้วและสิ่งที่เรากำลังจะมี ลักษณะเหล่านี้เอื้อให้เกิดรูปแบบการเข้าหาและวิธีการสำหรับบุคคลที่ทำงานด้านการศึกษาในแง่ของการให้ของแต่ละคนและการนำเสนอ

วัฒนธรรมแห่งสื่อมวลชนเป็นวัฒนธรรมแห่งการกระทำ การร่วมส่วปฏิบัติสัมพันธ์ และการสร้างความจริงและชีวิต เพราะเหตุนี้เองจึงมีการใช้คำกริยามากกว่าคำนาม สิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนกว่าหมดคือการสื่อสาร มากกว่าการมาพูดถึงเรื่องการสื่อสาร

มันเป็น *วัฒนธรรมแห่งกระบวนการ* ที่ตั้งอยู่บนโครงสร้างหนึ่งหรือหลากหลายโครงสร้างซึ่งต้องโน้มน้าวแต่ละคนหรือหมู่คณะให้กระทำ ให้สื่อ และให้สร้าง ผลที่สำคัญกว่าหมดของกระบวนการนี้คือการที่คนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้มากขึ้น

มันเป็น *วัฒนธรรมแห่งพบปะกัน* ความไร้พรมแดนของการสื่อสารซึ่งให้เห็นว่าสถานที่ที่ไม่มีความสำคัญอีกต่อไป สิ่งที่สำคัญคือกิจกรรมที่ทำระหว่างคนที่มีส่วนร่วมในการพบปะกัน สิ่งที่ยังให้ความสำคัญคือบริบทสำหรับการพบปะกันด้านศึกษา แต่ก่อนหน้านั้น ต้องมีค่านึงถึงวิธีการสื่อและเหตุผลที่ต้องมีการพบปะกันเสียก่อน

มันเป็น *วัฒนธรรมแห่งการแบ่งปัน* และการแบ่งปันลิขสิทธิ์ด้านปัญญา ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงและได้ประโยชน์ในด้านวัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ เมื่อมองในแง่ของรูปแบบและการแสดงออกทางประวัติศาสตร์และทางภูมิศาสตร์ ควรจะมีการแบ่งปัน ติความ ถกเถียง วิจัยและสร้างขึ้นมาโดยทางกระบวนการพลวัตรแห่งการมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมที่หลากหลาย

มีการพูดกันว่า วัฒนธรรมเชิงการสื่อสารมีมากจนเกินไปและเริ่มจะหมดคุณค่าลง กระนั้นก็ดี เทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมากกว่าจะเป็นส่งข้อมูลข่าวสารจากศูนย์กลางไปที่อื่นๆ เนื่องจากโครงสร้างด้านการเมืองและเศรษฐกิจก่อให้เกิดมีการแบ่งแยกเชิงวัฒนธรรมขึ้น ทว่า โดยตัวมันเองแล้ว อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่ส่งเสริมให้มีการพบปะ การเสวนาและการสื่อสารพันขอบเขตของพื้นที่ วัฒนธรรม ศาสนา การเมือง และเศรษฐกิจไป

วัฒนธรรมทุกวันนี้พยายามสร้างความกลมกลืนระหว่างหลักตรรกะและเหตุผลที่พัฒนากันขึ้นในศตวรรษที่ผ่านมากับการสื่อสารแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่

ถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมแห่งความสำนึก สิ่งที่เราต้องประสบพบเห็นคือเนื้อหา
ยุ่งยากของการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมซึ่งทำให้เราต้องมาคิดใหม่ไม่เพียง
แคในระดับบุคคลเท่านั้น แต่ในระดับส่วนรวมด้วย

คงไม่ใช่ความบังเอิญที่เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในความขัดแย้งด้าน
โลกาภิวัตน์ซึ่งทำให้เราต้องพบเห็นความสุดโต่งและการเคลื่อนไหวของชาตินิยม
ที่เลียดเกิด การเปลี่ยนแปลงทุกอย่างต้องมีความขัดแย้งตามมาด้วย ถึงแม้ว่า
ความพยายามจะเสวนาช่วยทำให้ความขัดแย้งนี้น้อยลงระดับหนึ่งและเปิด
ไปสู่การยอมรับของทางออกของกันและกัน จึงจำเป็นต้องมองทุกด้านของ
ปัญหาและข้ออ้างต่างๆ สื่อช่วยให้มีการพัฒนาวัฒนธรรมแห่งความหลากหลาย
เนื่องจากในสื่อมีภาษาที่หลากหลายนั่นเอง

เพราะเหตุนี้เอง จึงมีการพูดว่า “ประชาธิปไตยแห่งความสำนึก”¹⁰
เป็นเงื่อนไขของการแก้ไขวัฒนธรรมที่โชนเอนไปด้านภาพและการอธิบายด้วย
เหตุผลมากจนเกินไป ศิลปะและสื่อเป็นสองอย่างที่ทำให้เห็นถึงความจำเป็น
เร่งด่วนในการสร้างความกลมกลืนและสอดคล้องประสานองค์ประกอบต่างๆของความ
สำนึกและภาษาเข้าด้วยกัน

เพราะฉะนั้น สมาชิกที่รัก เรามีงานต้องทำอีกมาก ในเวลาเดียวกัน
ก็มีทรัพยากรมหาศาลซึ่งวัฒนธรรมของสื่อเสนอให้และกำลังมีอิทธิพลเหนือ
วิธีการอบรมและกลายเป็นส่วนหนึ่งของ การอบรมของเรา หากเราไม่ทำอะไร
เลย เราก็คงต้องรับผลที่ตามมาจากการที่เราไม่ยอมเปลี่ยนแปลงเพื่อทำ
กิจกรรมด้านการอบรมของเรามีประสิทธิภาพ อย่าลืมว่า คณะของเรา “แพร่
ธรรมด้วยการอบรมและอบรมด้วยการแพร่ธรรม”

¹⁰ Cfr. J.E. BERENDT, *The Third Ear. On Listening to the Word*, New York, Henry Holt & Company, 1992.

การทำทนายจากมุมมองสถาบัน

การสื่อสารมวลชนทำทนายคณะของเรา ทำทนายชีวิตและการอบรมของเรา เราต้องทบทวนชีวิตของเราเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งสื่อ ในเวลาเดียวกันเราก็ต้องระวังสิ่งที่เราจะสื่อด้วย โดยทางเทคโนโลยีใหม่เราไม่เพียงแต่จะสามารถถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความรู้มากมาย แต่เราก็อถ่ายทอดสิ่งที่เราเป็นด้วย เราจะได้รับ การอบรมฝึกฝนให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเชิงอาชีพ แต่เราอาจจะถ่ายทอดความสอดคล้องและความเชื่อตรงหรือทัศนคติแคบๆ หรือความจอมปลอมของเราก็ได้

การทำทนายการสื่อพระพรพิเศษ (charism) ของเรา

เราควรจะถามตัวเราว่าเราในฐานะที่เป็นคณะกำลังสื่ออะไรด้วยรูปแบบชีวิตและด้วยการเลือกของเรา เรากำลังสื่อการเลือกพระเจ้าและพระเยซูเจ้าอย่างเด็ดขาด เลือกความเป็นพี่น้องในหมู่คณะ เลือกเยาวชนที่ยากจนและถูกทอดทิ้งเป็นอันดับแรก เลือกความหมายแห่งชีวิตและความหวัง เลือกการอุทิศตนอย่างไม่มีเงื่อนไขและเลือกความงดงามแห่งการเป็นของขวัญให้ผู้อื่นหรือเปล่า? จึงไม่ใช่เรื่องของการระวังสิ่งที่เราสื่อ เครื่องมือที่เราใช้สื่อ ภาษาที่เราใช้ หรือเราสื่ออะไรบ้าง แต่เราต้องสำนึกกว่าเรากำลังสื่อพระพรพิเศษ (charism) ของเราด้วย

องค์ประกอบที่เป็นลักษณะของรูปแบบชีวิตของเราคือวิธีการที่เราดำเนินชีวิต การทำทนายทุกวันนี้คือแก่นสารของการเลือก ภาพลักษณ์ของชีวิตนักบวชที่มอบตนโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนต้องสอดคล้องกับรูปแบบชีวิตที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเท่านั้นที่เพียงพอแล้วและเยาวชนที่เราได้รับมอบหมายให้ดูแลนั้นสำคัญสำหรับเรามากกว่าสิ่งใด ในวัฒนธรรมที่เน้นความฟุ่มเฟือย เราต้องเป็นประจักษ์พยานของวัฒนธรรมแห่งสิ่งที่เป็นแก่นสาร หมู่คณะและพระพรพิเศษ (charism) ของเราต้องเป็นสิ่งที่เห็นได้ แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดคือการที่เราเป็นประจักษ์พยานแห่งการเป็น “เครื่องหมายและผู้นำความรัก

ของพระเจ้าสำหรับเยาวชน” (พระวินัย 2) นี่คือนสิ่งที่ทำลายสำหรับกระบวนการแห่งการเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ แห่งการทำให้ชีวิตนักบวชมาอันดับแรก และแห่งการประยุกต์ใช้สมัชชา 25 ที่ต้องแสดงออกมาในการสื่อสารมวลชนของเรา ในแง่นี้ สิ่งที่เราได้เขียนในจดหมายเวียนฉบับก่อนๆสามารถสื่อได้ทางสื่อมวลชนด้วย

เราต้องมีความกล้าที่จะทบทวนรูปแบบชีวิตของเราด้วยความจริงจัง เราต้องเป็นประจักษ์พยานของพระอาณาจักรพระเจ้าที่เปิดโอกาสให้แก่ทุกคนโดยไม่คิดค่าตอบแทนแต่อย่างใด เราต้องยืนยันว่าพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องเป็นสิ่งสำคัญที่สุดด้วยชีวิตและการเลือกของเรา ในแง่ของการสื่อสารแล้ว สิ่งนี้สำคัญยิ่งกว่าเว็บไซต์ วิชยู รายการโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์เสียอีก เพราะถ้าเราไม่เปลี่ยนทัศนคติ สิ่งที่เราผลิตทางเครื่องมือสื่อสารเหล่านี้ ก็สะท้อนแค่ตัวเราอย่างที่เราเป็นเท่านั้นเอง การสื่อสารไม่อยู่ที่คำพูดหรือภาพ แต่อยู่ที่การเลือกและพฤติกรรมที่ต้องมีความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่เราเทศน์สอนและสิ่งที่เราปฏิบัติด้วย

การฟื้นฟูไม่อยู่แค่การจัดรีวรอยบนไบหน้า แต่อยู่ในการตัดสินใจที่จะอุทิศตัวเราเต็มร้อยเพื่อแก้ปัญหาเยาวชนและปัญหาความยากจนในรูปแบบใหม่ๆ เรากำลังทำให้พระศาสนจักรและคณะของเราน่าเชื่อถือโดยทางการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องและปฏิบัติตามพระวรสารอย่างถึงรากถึงโคน การสื่อสารของเราต้องทำให้เยาวชนพบความน่าดึงดูดใจของกระแสเรียกขาละเอียดและเป็นการส่งเสริมกระแสเรียก

การทำทนายของเทคโนโลยี

นี่คือสิ่งที่สำคัญมาก เราน่าจะรำพึงเรื่องของดาวิดและโคโลธจากมุมมองของสื่อมวลชน พระศาสนจักรและคณะของเรากำลังเผชิญหน้ากับอาณาจักรยิ่งใหญ่ของสื่อ เราจึงต้องเลือกพื้นที่และยุทธศาสตร์เพื่อเสนอตัวเลือกที่แตกต่างกับวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ หรือจะพูดอีกนัยหนึ่ง เราต้อง

มีโครงสร้างสำหรับการสื่อสารขนาดเล็กและเต็มด้วยแรงบันดาลใจ แต่ก็ยืดหยุ่นได้เต็มที่ อินเทอร์เน็ตเปิดช่องทางให้เข้าถึงได้มาก แต่สำหรับพื้นที่กำลังพัฒนาวิทยุเป็นตัวสื่อสารที่ดีมาก อย่างที่เราพบเห็นสถานีวิทยุในแดนธรรมทูตต่างๆของเรา

เราต้องไม่ลืมที่จะให้ความสำคัญแก่การสื่อสารของซาเลเซียนในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเคยนำหน้าทุกระดับ ครอบคลุมตั้งแต่ถนนไปถึงสนามโรงละคร ดนตรี และพิธีกรรม ปัญหาเร่งด่วนกว่าหมดคือการปลูกฝังความอยากที่จะอยู่กับเยาวชนและคนจน ประสิทธิภาพของรูปแบบของการสื่อสารกับบุคคลและกลุ่มนั้นไม่อาจจะทดแทนได้ด้วยการใช้เครื่องมือสื่อสาร ไม่ว่าจะเครื่องมือดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพมากเพียงใดก็ตาม แม้ว่าควรจะพัฒนาการสื่อสารทั้งสองรูปแบบนี้แต่การพบปะและความสัมพันธ์ตัวต่อตัวยังคงเป็นอันดับแรกเสมอ

การทำทหายการใช้เวลาอย่างมีค่า

ปัจจุบันนี้ต้องมีการอบรมการใช้เวลาที่มีอยู่อย่างมีค่า สถิติชี้ให้เห็นว่าเด็กใช้เวลาอยู่ต่อหน้าสื่อและอยู่กับสื่อมากขึ้นเพราะเรากำลังอยู่ในวัฒนธรรมแห่งสื่อ พอลคิดว่าเราซาเลเซียนก็เหมือนกัน การทำทหายจึงอยู่ที่การอบรม ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการอบรมเกี่ยวกับสื่อ แต่เป็นการอบรมให้เกิดความรับผิดชอบในการบริหารชีวิตของตนเอง ช่วงปีแห่งการอบรมจึงสำคัญอย่างมากและควรจะเป็นช่วงเวลาที่มีการเตรียมด้านวัฒนธรรมและด้านอาชีพด้วยความจริงจัง หมู่คณะต้องเป็นสนามฝึกการสื่อสารและการพบปะมากกว่าจะเป็นแค่สถานทีสำหรับการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารและการใช้เครื่องมือสื่อสาร การรับข้อมูลข่าวสารมากเกินไปมักจะทำให้ชีวิตแตกเป็นเสี่ยงๆ การอบรมจะช่วยทำให้คืนเอกภาพและความกลมกลืนให้แก่ชีวิตเรา

การทำทนายของเครื่องมือสื่อสาร

จากสิ่งที่เราได้พูดคุยมา เราสามารถเห็นได้ชัดว่า การสื่อสารมวลชนที่เราใช้สื่อให้เห็นว่าเราเป็นใคร คณะฯ เลเขียนต้องอยู่ในโลกของการสื่อสาร จึงเป็นเรื่องของความคุ้นเคยกับการใช้เครื่องมือสื่อสาร ในเวลาเดียวกันก็เป็น การเฝ้าตรงถึงรูปแบบของการสื่อสารที่เรากำลังใช้อยู่เพื่อจะทำให้คณะของเรา พัฒนาขึ้น พร้อมกันนั้นก็พัฒนาการสื่อสารของคณะไปด้วย

ในปัจจุบันนี้ เราเสี่ยงที่จะให้ความสนใจกับการใช้เครื่องมือสื่อสาร และประสิทธิภาพของเครื่องมือสื่อสารจนมองข้ามความสามารถในการสื่อและ สร้างการสื่อสาร อีกทั้งสิ่งที่เราสื่อ ความร้อนรนในภารกิจจะต้องชี้้นำสิ่งที่เรา เป็นและสิ่งที่เราสื่อ พอมองว่าคุณพ่อบอสโกผู้เต็มด้วยความร้อนรนต่อ เยาวชนที่ขัดสนได้ประดิษฐ์และหาทางรวบรวมเยาวชนและสื่อกับพวกเขาอย่าง ได้ผล ความร้อนรนของเราหายไปไหนหมด? จิตใจของเราหมกมุ่นกับอะไร อยู่? เราสนใจอะไรกันแน่? เราออกแรงทำอะไรอยู่?

การทำทนายของการอบรม

เครื่องมือสื่อสารและวัฒนธรรมที่เครื่องมือสื่อสารเหล่านี้แพร่หลาย อยู่นี้ทำทนายพันธะแห่งการอบรมของเรา ไม่ต้องสงสัยเลยว่า หน้าที่แรกคือ การอบรมให้ใช้เครื่องมือสื่อสารอย่างมีวิจญาณและการอบรมมโนธรรม ใน เวลาเดียวกันก็ต้องมีการเรียนรู้ที่จะเห็นคุณค่าของ “การอบรมมวลชน”(พระ- วิญญ์ 43) ซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้าที่เปิดโอกาสให้เราใช้เพื่อการอบรม และการแพร่ธรรม แต่เราก็ต้องสำนึกว่าสื่อมวลชนกำลังถูกใช้เพื่อผลประ- โยชน์ ใช้ทำตามที่ต้องการ ใช้เพื่อควบคุม และใช้เพื่อฉ้อราษฎร์บังหลวง จึงจำเป็นต้องมีการอบรมให้รู้จักวินัยและเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับธรรมชาติของสื่อมวลชน ตลอดจนเทคนิคที่ใช้และผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็น เป้าหมาย ต้องมีการปลูกฝังหลักจริยศาสตร์ที่ชี้บอกว่าบุคคลและหมู่คณะคือ จุดหมายและมาตรฐานของการใช้การสื่อสารมวลชน การสื่อสารจึงต้องเป็นการ

กระทำของบุคคลเพื่อประโยชน์แห่งการพัฒนาแบบบูรณาการของบุคคลอื่น

การเป็นแค่ผู้บริโภคที่ดีของสื่อยังไม่พอ เราต้องรู้จักใช้สื่อเพื่อการอบรมและอภิบาลด้วย เพื่อทำเช่นนี้ได้เราต้องมีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักสอดแทรกข่าวดีของพระวรสารเข้าไปในวัฒนธรรมแห่งสื่อ เพื่อทำเช่นนี้ได้ ไม่เพียงจะต้องมีความรู้ด้านเทคนิคเท่านั้น แต่ต้องสามารถเจาะลึกเข้าไปในสถานการณ์ของสังคมและวัฒนธรรมที่แพร่หลายอยู่ด้วย

การสื่อสารมวลชนไม่อยู่แค่สื่อมวลชนอย่างเดียว แต่การสื่อสารมวลชนก่อให้เกิดวัฒนธรรมขึ้นมาด้วย ซึ่งเป็นการท้าทายที่ยิ่งใหญ่สำหรับเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอบรม ซึ่งไม่อยู่แค่ความรู้และความชำนาญ แต่ต้องช่วยให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งในแต่ละคนในระดับความรัก ความตระหนักรู้ และแรงจูงใจด้วย เราเห็นได้ว่า บางแง่ของการสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ก่อปัญหาสำหรับการอบรม แต่ก็มีหลายแง่ที่สนับสนุนการอบรม

วัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนมองข้ามมิติภายในและมิติเหนือธรรมชาติของบุคคล และพยายามสร้างเอกลักษณ์ของบุคคลในสิ่งที่เขาตอบรับสถานการณ์ที่เขาดำเนินชีวิตอยู่ เนื่องจากเป็นวัฒนธรรมแห่งภาพจึงติดอยู่แค่สิ่งที่ไม่จริงและไม่นำเข้าสู่ภายในความสำนึกของบุคคล ก็เลยมักจะนำไปสู่ความผิวเผิน ยิ่งไปกว่านั้น วัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนนำไปสู่ลัทธิไม่ถือว่ามีความจริงใดเด็ดขาด (relativism) ยึดความคิดเห็นเป็นความจริงและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นทุกชนิดและปล่อยให้ผู้บริโภคเลือกเอาเองเช่นนี้ความชัดเจนก็ค่อยๆหายไปและความจริงก็จางหายไปในการคิดเห็นที่สำรวจกันขึ้นมา นอกจากนี้ วัฒนธรรมแห่งการสื่อสารก่อให้เกิดความรวดเร็วขึ้นมา ซึ่งไม่เอื้อต่อการอบรม เพราะการอบรมเป็นกระบวนการที่ช้าและต้องการความพากเพียร จึงต้องมีการออกแรงพยายามและการกระทำที่จริงจัง

กระนั้นก็ดี มีบางแง่ของวัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนที่ช่วยพัฒนาวิธีการสำหรับการอบรม เช่นว่าวัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนมักจะคำนึงถึงปฏิกริยาของผู้บริโภค จึงมีความสนใจต่อภูมิหลัง ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้บริโภคเป็นหลัก นี่คือแง่ที่จำเป็นของการอบรม ดังนั้นการอบรมไม่ควรเริ่มจากการทำตามหลักสูตร แต่ต้องเริ่มจากบุคคล รวมทั้งความสามารถ ทักษะ และการตอบรับของเขา

นอกนั้น วัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนเป็นเชิงหยั่งรู้มากกว่าการวิเคราะห์หรือระบบ จึงไม่นิยมใช้เนื้อหายาวและเป็นนามธรรมซึ่งหยุดอยู่แค่ระดับสมอง แต่ใช้สารที่สั้นๆ ง่ายๆ และชัดเจนซึ่งโน้มน้าวความรู้สึก พูดง่ายๆ โน้มน้าวบุคคลทั้งครบ พูดถึงเรื่องนี้แล้วเราคงต้องทบทวนวิธีการสอนที่เรามักใช้ในบ้านอบรมสมัยก่อน นอกนั้น วัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนตั้งพื้นฐานอยู่บนภาพมากกว่าคำพูด แต่ภาพใบหน้าของพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ที่กำลังทบทวนยังสามารถสื่อได้ดีมากกว่าคำบรรยายเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของพระองค์เป็นไหนๆ

3. แนวปฏิบัติ

3.1. การเปลี่ยนยุทธศาสตร์

ในสุดท้ายของจดหมายเวียนนี้ ให้เราเลือกบางอย่างที่เป็นรูปธรรม ในฐานะที่เราเลียนแบบอย่างของคุณพ่อบอสโกและทำให้ความมั่งคั่งและประสิทธิภาพของพระพรพิเศษ (charism) ของซาเลเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เราจะพยายามตอบรับการท้าทายของวัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชนเชิงสาวกและอย่างสร้างสรรค์ พร้อมกับตอบรับความต้องการใหม่ๆ ของเยาวชน *ผู้เป็นส่วนที่ประเสริฐและบอบช้ำได้ง่ายของสังคมมนุษย์*¹¹

ในการร่างแนวทางที่เกิดจากการไตร่ตรองในตอนแรกของจดหมายเวียนนี้ พ่อกคิดว่า การเปลี่ยนยุทธศาสตร์ เป็นเรื่องสำคัญกว่าหมด ซึ่งจะช่วยให้ปรับปรุงการไตร่ตรองและการกระทำของเราได้มากขึ้น ยุทธศาสตร์นี้เกิดจากข้อสังเกตสองอย่าง อย่างแรกคือ เรามีเอกสารของพระศาสนจักรจำนวนมาก รวมทั้งที่เกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน ซึ่งมีเนื้อหามั่งคั่งและมีประสิทธิภาพมาก เอกสารเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงวิธีการวิเคราะห์และตีความสิ่งต่างๆ ที่ทำกันมาโดยตลอด จึงเป็นดังมาตรฐานสำหรับยุคพระพรพิเศษของเรา (charism) และเป็นโปรแกรมสำหรับงานแพร่ธรรมของภารกิจซาเลเซียน อย่างที่สองคือเรากำลังเผชิญหน้ากับความยากลำบาก งานหนัก และความเสี่ยงที่จะทำอะไรแบบไม่สร้างสรรค์ ไม่มีผลผลิต และไม่มีประสิทธิภาพในการนำคำสอนของพระศาสนจักรมาประยุกต์เข้ากับความเป็นจริงของชีวิตและกิจการของเรา

น่าเสียดายว่า สิ่งที่เราเขียนไม่ค่อยมีใครอ่าน สิ่งที่เราอ่านก็ไม่ได้นำไปไตร่ตรองและเมื่อไม่มีการไตร่ตรองก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน เราจะตัดกระบวนการแบบลูกโซ่นี้ที่ทำให้พลังในการแพร่ธรรมต้อง

¹¹ MB II, 45. Cf. Cost. 1.

จะจังกั้นไปได้อย่างไร? เราจะเอาสิ่งที่กีดกันการสื่อสารออกมาได้อย่างไร? เราจะทำให้เอกสารต่างๆของเรามีความหมายและเป็นภาคปฏิบัติได้อย่างไร? เราจะทำอย่างไรกับจดหมายเวียนของอัศวินฉบับนี้?

ในบริบททุ่งนาของชาวนาที่ชื่อๆแต่ฉลาด ทำงานหนักและมีอารมณ์ขันแห่งหนึ่ง พ่อได้ยินคำพูดที่ทำให้พ่ออดยิ้มไม่ได้และต้องมาคิดให้ลึกซึ้ง พ่ออยากจะแบ่งปันกับพวกท่านให้เป็นการผ่อนคลายและเป็นข้อเสนอสำหรับยุทธศาสตร์ ชาวนาอาวุโสคนหนึ่งให้ข้อสังเกตว่า คุณไม่สามารถทำไขเจียวได้ถ้าไม่ยอมเคาะไขให้แตก เรารู้ว่าไขมีสารอาหารมาก แต่ถ้าไขไม่ยอมแตกมันก็ไม่สามารถเป็นอาหารอร่อยได้ และไม่เร็วก็ช้าไขก็จะเน่า หมดคุณค่าทางอาหารแล้วที่สุดก็ส่งกลิ่นเหม็นและอาจเป็นอันตรายได้

ดังนั้น ยุทธศาสตร์ที่พ่อเสนอคือ อย่าสร้างแนวทางใหม่แต่ให้หาทางทำให้เอกสารของคนๆที่เก็บไว้ตามหิ้งหนังสือและหาทางทำให้เป็นรูปธรรมในหมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาลและในท้องถิ่นที่เราสังกัดอยู่ ในเอกสารต่างๆของคนๆ มีแนวทาง การดลใจแห่งพระพรพิเศษ (charism) และพลังแห่งการแพร่ธรรม แต่ก็เสี่ยงที่จะเป็นแค่ตัวอักษรและไม่ไปหล่อเลี้ยงชีวิตและกิจการของเรา ดังนั้น พ่อจึงอยากจะเชิญพวกท่านให้หาเวลาอ่านเอกสารเหล่านี้ใหม่และศึกษาสถานการณ์ของวัฒนธรรมปัจจุบันให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในเวลาเดียวกันก็ใช้เพื่อการไตร่ตรองเป็นการส่วนตัว ในหมู่คณะ และในหมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาล ใช้สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จริงของเยาวชนและกล้าที่จะวางแผนกิจกรรมเพื่อนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันและในงานอภิบาล

บางแขวงได้เริ่มทำอะไรหลายอย่างในแผนกนี้ของภารกิจของเราแล้วหลายแขวงกำลังตัดสินใจอย่างกล้าหาญและสร้างสรรค์ ส่วนบางแขวงก็กำลังจะเริ่ม เราจึงต้องตัดสินใจเลือกเพื่อจะได้ไม่หยุดอยู่ที่ความตั้งใจดีอย่างเดียว ให้เจ้าคณะ ที่ปรึกษา ผู้รับผิดชอบสื่อมวลชนระดับแขวงและที่มงาน ผู้รับผิดชอบ

การอภิบาลเยาวชนและการอบรมระดับแขวงและอธิการหมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาลถือเป็นพันธะที่จะหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ของตน

นอกนั้น พ่อขอให้พวกท่านปรับปรุงและนำแผนงานการสื่อสารมวลชนระดับแขวงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการอบรมและอภิบาลระดับแขวงของแขวงไปปฏิบัติ พ่อขอเชื้อเชิญพวกท่านให้ศึกษาเอกสารสามฉบับนี้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จดหมายของคุณพ่อ Vecchi เรื่อง การสื่อสารในภารกิจซาเลเซียน (AGC 370) หนังสือแนวทางปฏิบัติที่จัดทำเมื่อต้นปีชื่อระบบการสื่อสารมวลชนซาเลเซียน และแนวทางสำหรับการอบรมซาเลเซียนในด้านการสื่อสารมวลชน ซึ่งจัดทำร่วมกันโดยแผนกสื่อสารมวลชน แผนกการอบรม และแผนกการอภิบาลเยาวชนที่จะมีการจัดพิมพ์ในปีนี้ แนวของเอกสารเหล่านี้จะช่วยเราวิเคราะห์สถานการณ์ ช่วยเราในการตัดสินใจหามาตรการเป็นรูปธรรมผ่านทางแผนอภิบาลของแขวง และช่วยเราในการประยุกต์ใช้อย่างสอดคล้องกัน พร้อมทั้งมีการตรวจสอบเป็นระยะว่าเราไปถึงไหนแล้ว

ในย่อหน้าต่อไปนี้ พ่อนำเสนอเอกสารสามอันนี้ โดยเน้นบางประเด็น (โดยเฉพาะประเด็นที่เป็นภาคปฏิบัติ) และเชื้อเชิญพวกท่านทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นยุทธศาสตร์ของการรับใช้เยาวชน พ่อแน่ใจว่าพวกท่านยินดีที่จะร่วมมือในงานที่เร่งด่วนนี้

3.2. เครื่องมือทำงาน

3.2.1. จดหมายของคุณพ่อ Vecchi เกี่ยวกับสื่อสารมวลชน

ในจดหมาย “การสื่อสารมวลชนในภารกิจซาเลเซียน : พระองค์ทรงทำดีในทุกสิ่ง พระองค์ทรงทำให้คนหูหนวกได้ยินและคนใบ้พูดได้” (AGC 370) คุณพ่อ Vecchi ได้มอบข้อมูลเพื่อการไตร่ตรองและแนวปฏิบัติมากมายให้แก่เราซึ่งสามารถให้แนวทางและกระตุ้นเราในภารกิจซาเลเซียน ซาเลเซียนแต่ละ

คน หมู่คณะแต่ละแห่ง และแขวงทุกแขวงพึงสำนึกถึงความสำคัญของการสื่อสารและคำนึงถึงงานแพร่ธรรมเสมอ พื่อขอเน้นความคิดและแนวทางปฏิบัติสองอย่างที่มีอยู่ในเอกสารนี้แต่ก็อยากจะสนับสนุนให้พวกท่านกลับไปอ่านเอกสารนี้ทั้งหมดและนำไปเปลี่ยนแปลงให้เป็นชีวิต

คุณพ่อ Vecchi เขียนตามแนวทางของคำสอนของพระศาสนจักรว่าการสื่อสารมวลชนที่ประกอบด้วยวิธีและเทคนิคใหม่ๆ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตและภารกิจของเรา ไม่เพียงในแง่ที่ว่า การสื่อสารมวลชนเปิดโอกาสให้เราขยายการอบรมและการแพร่ธรรมไปถึงคนเป็นล้านๆ ได้เท่านั้น แต่ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของวัฒนธรรม เป็นโรงเรียนสร้างนิสัยของความเข้าใจความหมายของชีวิต ของจริยธรรมเพื่อตีความคุณค่าต่างๆ ของการใช้อำนาจและเศรษฐกิจด้วย นี่คือความใหม่ที่มีความสำคัญและเด็ดขาด ดังที่พ่อได้กล่าวไว้ในตอนแรกของจดหมายเวียนฉบับนี้ การรู้จักใช้ภาษาและวิถี-การสื่อสารใหม่ๆ ยังไม่พอต้องรู้จักแทรกซึมสารทุกอย่างเข้าไปในวัฒนธรรมใหม่ด้วย

ความใหม่ด้านวัฒนธรรมนี้ท้าทายทัศนคติของเราและทำให้เรามี **การกลับใจด้านวัฒนธรรม** อย่างแท้จริง การจะทำดีแค่ในบ้านของเราเท่านั้นไม่พอ เราถูกเรียกให้ขยายกิจการของเราออกไปข้างนอก ให้รู้จักรับฟังสิ่งที่เป็นความคาดหวังและความต้องการของสังคมและตอบรับ เพื่อจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีในสังคม เราต้องเสริมสร้างการเสวนาและความสัมพันธ์ที่ครบวงจรกับฆราวาสและหมู่คณะเพื่อการอบรม เราต้องเป็นผู้กระตุ้นชุมชนและเชิญสถาบันสังคมอื่นๆ ให้มาทำประโยชน์ให้แก่เยาวชน เราต้องใช้สื่อใหม่ รวมทั้งอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างโอกาสสำหรับการติดต่อและเป็นเชื้อเพลิงในบริบทใหม่ของการแพร่ธรรม

คุณพ่อ Vecchi เสนอแนวปฏิบัติสองอย่าง อย่างแรกมุ่งไปที่หมู่คณะท้องถิ่นและความเร่งด่วนของการอบรมด้านสื่อมวลชนในบ้านต่างๆของเรา อย่างที่สองมุ่งไปที่แขวงและความจำเป็นในการเปลี่ยนสถานการณ์และวัฒนธรรมทางสังคมให้เป็นประโยชน์แก่เยาวชน

หมู่คณะแต่ละแห่งต้องปรับปรุงการสื่อสารระดับสถาบันให้ดีขึ้น ในเวลาเดียวกันให้มีการวางโครงการและจัดการอบรมด้านสื่อมวลชนให้แก่หมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาล อีกทั้งจัดการอบรมด้วยสื่อ ซึ่งรวมไปถึงการอบรมการใช้ภาษาและการใช้สื่อด้วย นอกนั้นต้องใช้สื่อเพื่อการอบรมและการแพร่ธรรมในโรงเรียน วัด ศูนย์เยาวชน ฯลฯ สนับสนุนให้มีการพูดคุยกับผู้ทำสื่อ ศิลปินและสำนักพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าบุคคลเหล่านี้ยังเป็นคนหนุ่มสาว ช่วยเหลือคนที่ได้รับผลกระทบจากรูปแบบใหม่ของความยากจนและคนที่ตกขอบสังคมเพราะเทคนิคการสื่อสารใหม่ๆและปรับปรุงมาตรฐานของความชำนาญด้านสื่อ

ทุกแขวงต้องตั้งโครงการและใช้สิทธิแห่งการเป็นพลเมืองด้วยการรู้จักกฎหมายและหน้าที่ของพลเมืองและทำให้ทุกคนเคารพในกฎหมายและหน้าที่พลเมือง ให้มีการปกป้องสิทธิของครอบครัวและคนหนุ่มสาว ฯลฯ และเปิดสถาบันเพื่อทำงานสำหรับความดีของส่วนรวม ถ้ามองจากแง่นี้ เราเห็นว่าการสื่อสารมวลชนเปิดโอกาสสำหรับการอบรมและสร้างโอกาสสำหรับการเป็นพลเมืองที่มีบทบาท เพื่อจะกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมต่างๆเหล่านี้ สมัชชาใหญ่ได้กำหนดบทบาทของผู้รับผิดชอบการสื่อสารมวลชนระดับแขวง (cf. GC 23) ร่วมกับทีมงานและแผนงานของแขวงด้านการสื่อสารมวลชน (cf. GC 24) ไว้ให้แล้ว

งานนี้ไม่ใช่งานสำหรับผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น แต่เป็นงานสำหรับทุกคน ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยให้คนอื่นทำงานด้วย แต่ทุกคนมีบทที่ต้องเล่น เราพูดถึงวิธีและเทคนิคใหม่ๆเพราะสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและคุณภาพของ

ชีวิต และมีบทบาทในการสร้างสังคมที่ชอบธรรมและมีความเป็นพี่น้องมากขึ้น เครื่องมือสื่อสารจึงเป็นสื่อกลางสำหรับพระอาณาจักรของพระเจ้า การไตร่ตรองและข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติที่เกิดจากการอ่านจดหมายเวียนฉบับนี้ในหมู่คณะน่าจะนำเสนอเพื่อการให้จิตวิญญาณและการปกครองแขวงและใช้ข้อเสนอเหล่านี้เพื่อทำโครงการของแขวงด้านการสื่อสารมวลชนสำหรับงานด้านการอบรมและอภิบาลของแขวงด้วย

3.2.2. ระบบการสื่อสารมวลชนซาเลเซียน

เราทุกคนรู้จักระบบการอบรมแบบป้องกัน เราเรียนรู้ระบบนี้จากสมาชิกซาเลเซียนที่เคยส่งสอนอบรมเรามา แล้วเราก็เรียนรู้มันอย่างลึกซึ้งในการศึกษาเป็นระบบ เราปฏิบัติระบบการอบรมแบบป้องกันและสื่อระบบนี้ผ่านทาง การเป็นประจักษ์พยาน การแบ่งปันชีวิต และด้วยการอบรมทั้งในคำพูดและการสอน เราต่างก็รู้ว่าระบบการอบรมแบบป้องกันซึ่งคุณพ่อบอสโกได้ค้นคิดและใช้ดำเนินชีวิตนี้ไม่ได้อยู่แค่ในหน้าหนังสือที่คุณพ่อได้เขียนไว้ในปี 1877 เท่านั้น แต่คุณพ่อ Egidio Viganò เคยกล่าวว่า ระบบนี้ “เป็นการรวบรวมความตระหนักใจ ท่าที กิจกรรม การกระทำ วิธีการ และโครงสร้างที่ค่อยๆพัฒนาขึ้นเป็นลักษณะจำเพาะของวิธีการเป็นและการกระทำของแต่ละคนและของหมู่คณะ ของคุณพ่อบอสโก ของซาเลเซียนแต่ละคนและของครอบครัวซาเลเซียน” (AGC 290, หน้า 10)

ความคิดคล้ายกันกลายเป็นความจริงในหน้าหนังสือ “ระบบการสื่อสารมวลชนซาเลเซียน” (SSCS) ซึ่งเสนอแนวทางสำหรับครอบครัวซาเลเซียน ฝ่ายการสื่อสารมวลชนของคณะได้รวบรวมคำสอนเกี่ยวกับชีวิตและภารกิจซาเลเซียนด้านนี้ และหลังจากที่มีการปรึกษาหารือก็ได้ผลิตเครื่องมือสำหรับการทำงานนี้ขึ้นมา พ่อหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะให้ความกระจ่างและประสิทธิผลสำหรับงานของเราในด้านนี้ หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มือสำหรับการทำงานซึ่งมีการอ้างอิงด้านประวัติศาสตร์ คำสอนและนโยบายของคณะในการทำ

สื่อสารมวลชน พ่อขอมอบหนังสือเล่มนี้ให้คุณพ่อเจ้าคณะและคณะที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบฝ่ายการสื่อสารมวลชนและทีมงานได้ทำการศึกษาเป็นพิเศษ

ที่ปรึกษาใหญ่ฝ่ายการสื่อสารมวลชนได้เสนอเอกสารว่าด้วย “โครงการร่วมและสอดแทรกที่มีมุมมองด้านคุณค่าและภารกิจที่เป็นของชาวเลเขียนโดยเฉพาะ โดยมีนโยบายและกิจกรรมในด้านการให้จิตวิญญาณ การอบรม การประชาสัมพันธ์และการผลิต และการบริหารแบบโครงสร้างและเครือข่ายกับฝ่ายต่างๆในคณะและในครอบครัวชาวเลเขียนและกับองค์กรของพระศาสนจักรทั้งระดับท้องถิ่นและสากล” (SSCS 19) ในหนังสือคู่มือสำหรับทำงานนี้จะมี การพูดถึงเอกลักษณ์จำเพาะ (บุคคลเป้าหมายของงานของเรา ภารกิจและเป้าหมาย ความตระหนักใจ นโยบายและมาตรการของการกระทำ ผู้กระทำ ฯลฯ) นอกนั้นก็มีการพูดถึงวิธีการทำงานและการจัดระบบการสื่อสารมวลชนชาวเลเขียนด้วย

พ่อคงไม่เข้าไปในรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ เราต้องอ่านเนื้อหาและคล้อยตามแนวทาง แล้วเราจะพบคำตอบสำหรับความต้องการของหมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาล ณ ที่นี้ พ่ออยากจะกล่าวถึงบางหน้าของหนังสือเล่มนี้ที่ดูเรื่อยๆเลยทำให้เรามองข้ามไปได้ง่ายๆ ในเอกสารเล่มนี้เราพบภาคผนวกสองอัน ภาคผนวกแรกมีรายการของแหล่งข้อมูลของคณะอาทิ พระวินัย ระเบียบการ สมัชชาคณะ จดหมายอัศวราถิการ ฯลฯ ซึ่งพูดถึงการสื่อสารมวลชนจากมุมมองชาวเลเขียน ในภาคผนวกที่สองมีแผนผังสำหรับการทำโครงการระดับแขวงเกี่ยวกับสื่อสารมวลชน

ภาคผนวกทั้งสองนี้เป็นสัญลักษณ์ที่เด่นชัดและเป็นโปรแกรมที่เร่งด่วนในเวลาเดียวกัน เป็นสัญลักษณ์เพราะนำเราย้อนกลับไปสู่แหล่งข้อมูลที่เป็นรากเง้าของเรา เช่นว่า การอ่านพระวินัยข้อ 6 และข้อ 43 พร้อมกับตอบรับการท้าทายการสื่อสารปัจจุบันจะเป็นการฟื้นฟูความสำนึกถึงพระจิตที่ดล

ใจคุณพ่อบอสโกให้มองกาลไกลในการใช้สื่อสารมวลชนเพื่อการอบรมและการแพร่ธรรมให้แก่เยาวชนยากจนและเยาวชนชั้นกรรมากร พระจิตเดียวกันที่กำลังดลบันดาลให้เรามีความสร้างสรรค์ มีความกล้า และบริหารงานของเราในทางเดียวกัน นอกนั้น ภาคผนวกยังเสนอโปรแกรมซึ่งถ้าเราติดตามประเด็นต่างๆที่จัดเป็นแผนภูมิและคล้ายตามแนวทางเหล่านี้ เราก็สามารถวิเคราะห์วางแผน ประยุกต์ใช้ และสามารถจัดการสื่อสารมวลชนในแขนงของเราได้อย่างเป็นระบบ ภาคผนวกยังช่วยเราในการวางแผน ให้จิตวิญญาณและให้การอบรมในด้านการสื่อสารมวลชนด้วยความรักอภิบาลเดียวกันของคุณพ่อบอสโกด้วย

พ่อบอกเพิ่มข้อเสนอสองอย่างในด้านวิธีการโครงการของแขนงเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนต้องร่างขึ้นมาและนำไปใช้โดยมีการมีส่วนร่วมจากทุกระดับแล้วต้องมีการกระตุ้นและการทบทวนเป็นระยะจากเจ้าคณะและที่ปรึกษา สิ่งที่ต้องคำนึงคือ โครงการที่มีส่วนร่วมสำคัญมากกว่าโครงการที่เป็นโครงสร้างเพราะจะช่วยให้มีความก้าวหน้า เป็นประโยชน์ในการรับใช้เยาวชนและประชาชนพร้อมทั้งสามารถเป็นเชื้อแห่งวัฒนธรรมและเปลี่ยนแปลงสังคมได้ด้วย พวกเขาอาจเห็นว่าพ่อนั้นเรื่องนี้มากเกินไป แต่พ่อถือว่าการบรรลุเป้าหมายตามลำพังกับการบรรลุเป้าหมายโดยมีผู้อื่นร่วมด้วยต่างกันมากทีเดียว ยิ่งเรารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการร่วมกันเราก็ยิ่งจะสามารถสร้างหมู่คณะและคุณภาพของชีวิตได้มากขึ้น

ข้อเสนอที่สองเกี่ยวกับสถานการณ์ที่หลากหลายของแขนง โครงการที่มีการเสนอในแผนภูมินั้นไม่ใช่จะทำได้ทั้งหมดทีเดียว แต่เราต้องรู้จักเลือกขั้นตอนที่จะเริ่มทำตามความเป็นจริงของแขนงและด้วยใจกว้าง ตามความจำเป็นที่เห็นและตามความสามารถของเรา เราไม่มีพลังแบบโคโลสัสในการสื่อสารมวลชน แต่ในหมู่คณะเพื่อการอบรมและในกลุ่มต่างๆของเรา เรามีโอกาสหลายอย่างแบบดาวิดในการแพร่ธรรม การอบรม และการสร้าง

สังคมที่ชอบธรรมและมีความเป็นพี่น้องมากขึ้น การที่รู้จักยอมรับในคุณค่าวิธีการและความเชี่ยวชาญ ความสามารถที่จะจัดและรวมพลังกันเพื่อทำให้คนอื่น ๆ ที่มีน้ำใจดีที่อยู่นอกบ้านของเราและร่วมมือกับพวกเขา เป็นนโยบายชาญฉลาดที่ช่วยเราให้รวมความฉลาดของสูงกับความอ่อนโยนของนกพิราบเข้าด้วยกันเพื่อสร้างพระอาณาจักรในบริบทที่แตกต่างที่เราดำเนินชีวิตอยู่ แผนงานของแขวงในด้านการสื่อสารมวลชนทำขึ้นเพื่อแสดงออกถึงความหวังและศักยภาพแห่งพระวรสารซึ่งพระเยซูเจ้าทรงเปรียบเหมือนพลังแห่งเชื้อแป้ง (Cf มธ 13,33)

3.2.3. แนวทางเพื่อการอบรมชาวเลเซียนในด้านการสื่อสารมวลชน

ไม่มีหมู่คณะชาวเลเซียนหรือหมู่คณะเพื่อการอบรมและอภิบาลสามารถสื่อสารได้ดีเท่าหมู่คณะที่เป็นประจักษ์พยานของการติดตามพระคริสตเจ้าในการรับใช้เยาวชนและคนยากจน ประจักษ์พยานของพระคริสตเจ้าและพระวรสารของพระองค์คือสารของการสื่อสารมวลชนทุกชนิด ถ้าขาดสิ่งนี้แล้ว ก็ไม่มีทฤษฎี เทคนิค หรือเครื่องมือสื่อสารใดจะแทนได้เลย ความสัตย์ซื่อของคุณพ่อบอสโกต่อเยาวชนยากจนเรียกร้องให้เราสื่อตัวเราด้วยการเป็นประจักษ์พยาน ด้วยการแบ่งปันและทุ่มเทกายใจเพื่อภารกิจของเราจนถึง “ลมหายใจสุดท้าย” เพราะเหตุนี้เอง คุณพ่อบอสโกไม่เคยมองข้ามภาษาวิธีการและเครื่องมือ ไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่คุณพ่อจะนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ประกาศข่าวดีให้แก่เยาวชนและประชาชนเพื่อให้พวกเขาเป็นพลเมืองซื่อสัตย์และคริสตชนดี เมื่อเราอ่านสิ่งที่คุณพ่อ Viganò' ได้กล่าวถึงคุณพ่อบอสโกว่าเป็นนักสื่อสารที่ชาญฉลาด เราก็ได้แต่ทิ้งไปตามๆกัน (cf. AGC 302, หน้า 8-10) ความสัตย์ซื่อต่อคุณพ่อบอสโกและต่อเยาวชนกระตุ้นให้เราเป็นประจักษ์พยานที่โปร่งใสและเป็นนักสื่อสารที่ดีด้วยการพัฒนาพรสวรรค์ของเราในการอบรม

ในปี 1981 คุณพ่อ Egidio Viganò' ได้เสนอเกี่ยวกับการอบรมด้าน

การสื่อสารมวลชนในสามระดับ ระดับพื้นฐาน ระดับผู้ดำเนินการด้านการอบรม และอภิปาล และระดับสูงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (AGC 370 หน้า 302) ในปี 2000 คุณพ่อ Vecchi ได้หยิบยกข้อเสนอนี้ขึ้นมาในจดหมายที่พ่อได้กล่าวมาข้างต้น และได้พูดถึงความจำเป็นเร่งด่วนของคุณวุฒิ คือ “หนทางเดียวคือการอบรม วรรณกรรมใหม่ๆ อาทิ การอ่านออกเขียนได้ในวัฒนธรรมแห่งการสื่อสารมวลชน ส่งผลกระทบถึงทุกคน และในด้านที่เกี่ยวกับความเชื่อก็กระทบสัตบุรุษทุกคน ผู้อบรมและแพร่ธรรมจึงต้องให้ความสนใจต่อวรรณกรรมใหม่นี้เป็นพิเศษ” (AGC 370 หน้า 23)

ฝ่ายการสื่อสารมวลชนได้ศึกษาเนื้อหาใหม่ในปี 2004 และได้ศึกษาประวัติศาสตร์ของโครงการในด้านการอบรมการสื่อสารมวลชนของคณะที่ผ่านมา และได้รวบรวมข้อมูลที่ทางคณะเสนอไว้สำหรับการอบรมเบื้องต้นในคณะ แล้วนั้นได้มีเรียกประชุมเพื่อสำรวจความคิดเห็นในระดับโลกที่กรุงโรมเมื่อเดือนกรกฎาคม 2004 ทางคณะกรรมการได้ไตร่ตรองเกี่ยวกับโครงการการอบรม และได้เสนอการวิเคราะห์และการตีความเกี่ยวกับสถานการณ์การอบรมในคณะเกี่ยวกับด้านนี้ให้แก่ฝ่ายการสื่อสารมวลชนพร้อมกับเสนอแนวทางเพื่อการอบรมและแนวปฏิบัติอีกแนวหนึ่งสำหรับแผนการอบรม

ฝ่ายการสื่อสารมวลชนและฝ่ายการอบรมได้ร่าง **แนวทางสำหรับการอบรมซาเลเซียนในด้านการสื่อสารมวลชน** โดยใช้ข้อมูลจากคณะกรรมการดังกล่าวและจะตีพิมพ์ในไม่ช้านี้ ถือเป็นข้อมูลที่ใช้ในโครงการการสร้างจิตวิญญาณในช่วงเวลา 6 ปีนี้ (cf. AGC 380 หน้า 48) พ่อขอให้ผู้รับผิดชอบการอบรมได้รับแนวทางดังกล่าวเพื่อจะได้ทำให้การอบรมของซาเลเซียนในฐานะนักอบรม นายชุมพบาล และนักสื่อสารได้มีประสิทธิภาพขึ้น

ผู้รับผิดชอบฝ่ายอบรมและการสื่อสารมวลชนระดับแขวงพร้อมทั้งทีมงานควรใช้แนวทางดังกล่าวในการสร้างเนื้อหาและนำไปใช้ทั้งในการอบรม

ระดับเบื้องต้นและการอบรมต่อเนื่อง ในกรณีของการอบรมเบื้องต้นนั้นต้องมีการสอนวิชาการสื่อสารมวลชนในช่วงต่างๆของหลักสูตรการอบรมที่ทาง Ratio ได้กำหนดไว้ ในเวลาเดียวกันก็ต้องให้ความสนใจประเด็นอื่นด้วย อาทิ ประเด็นของรูปแบบการสื่อสาร การให้จิตวิญญาณแก่ประสบการณ์และการไตร่ตรองเกี่ยวกับชีวิตและงานซาเลเซียน โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมของเยาวชนปัจจุบันนี้ การรู้จักสื่อสารและการพัฒนามิติด้านการสื่อสาร ซึ่งมีการระบุไว้ใน Ratio เช่นเดียวกัน นอกนั้นควรจัดให้มี workshop สำหรับการอบรมด้านการสื่อสารให้คนที่ไม่มีโอกาสอบรมในช่วงการอบรมเบื้องต้น การจัดการอบรมการเป็นผู้นำและการเป็นครูให้แก่สมาชิกที่อยู่ในช่วงการอบรม การจัด workshop เกี่ยวกับภาษา ศิลปะและสื่อมวลชน เทคโนโลยีใหม่ โดยเฉพาะสิ่งที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการอบรม การประกาศพระวรสาร และการเฉลิมฉลองความเชื่อ การแพร่คุณค่า การสื่อด้านสัญลักษณ์และพิธีกรรม การเพิ่มพูนความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารกับผู้คน โดยใช้ภาษาแบบเดิมและวิธีการที่จำกัดที่พวกเขามีอยู่ การเรียนรู้ไวยากรณ์ของภาษาดีจิตอลและการใช้เพื่อความรู้ การสื่อสาร และการบันเทิงในการประชุมต่างๆ ฯลฯ

ในกรณีนี้ ยิ่งเราเปิดโอกาสให้บุคลากร ครู และสมาชิกที่อยู่ในการอบรมมีส่วนร่วมในการร่างโปรแกรมสำหรับหมู่คณะเพื่อการอบรมและการนำไปใช้ในการอบรม เราก็ยังสามารถบรรลุเป้าหมายที่แนวทางได้ตั้งไว้มากขึ้น ไม่มีใครคนไหนที่จะสอนสิ่งที่นักเรียนยังไม่พร้อมจะเรียน โดยเฉพาะในด้านศิลปะและความซาบซึ้งของการสื่อสารซึ่งเป็นเป็นการแบ่งปันและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชีวิต การอบรมก็เช่นเดียวกัน

4. สรุป

พอจบจดหมายเวียนฉบับนี้ในวันสมโภชวันเกิดของนักบุญยอห์น บัปติสต์ ผู้ซึ่ง “ไม่มีใครที่เกิดจากสตรีจะยิ่งใหญ่เท่า” (มธ 11,11) ท่านเป็นคนเคร่งครัดและเข้าถึงแก่น พูดตรงไปตรงมาและเปิดรับสิ่งใหม่ๆ รักความจริงและเที่ยงแท้ เข้มแข็งและโปร่งใสในการเป็นประจักษ์พยาน ท่านเป็น “เสียงที่ร้องในที่เปลี่ยว” ประกาศการเสด็จมาของพระวจนารถของพระเจ้า ท่านเป็นครูที่ได้แนะนำศิษย์ให้รู้จักพระชุมพาของพระเจ้าที่ประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ท่านเป็นภาพลักษณ์ที่เฉลียวฉลาดของผู้สื่อสาร

วันนี้เป็นวันที่คุณพ่อบอสโกเคยฉลองนามชื่อนักบุญ ซึ่งเป็นฉลองแบบครอบครัวสำหรับเยาวชน ซาเลเซียน ผู้ร่วมงาน และศิษย์เก่าที่ต่างก็แข่งขันกันเพื่อแสดงความรักและความกตัญญูต่อ “บิดา” ของพวกเขา คุณพ่อบอสโกคือผู้ที่เข้าใจดีว่าการจะเป็นคนดีนั้นยังไม่พอ แต่ต้องทำให้อื่นเห็นด้วย การอบรมเป็นเรื่องของหัวใจ และรักเท่านั้นยังไม่พอแต่ต้องทำให้อื่นอื่นรู้สึกในความรักนั้นด้วย นี่คือภาษาของซาเลเซียนในการสื่อสาร

เราอยากจะอยู่ล้อมรอบคุณพ่อบอสโกในวันนี้ในฐานะที่เป็นลูกของท่านและขอบคุณท่านสำหรับทุกสิ่งที่ท่านได้ทำในชีวิตของเราแต่ละคน ถ้าไม่มีท่าน ชีวิตของเราก็คงไร้ความหมาย เพราะท่านได้สร้างประสบการณ์แห่งความเชื่อ แผนการชีวิต และความรักต่อเยาวชนไว้ให้เราได้เห็นเป็นแนวทางการรักของเราต้องตามด้วยพันธะที่จะซื่อสัตย์ต่อท่าน ต่อพระพรพิเศษ (charism) ของท่าน ภารกิจของท่าน และการเลือกที่จะ “แพร่หลายหนังสือที่ดี” เพื่อประโยชน์สำหรับพระศาสนจักรและสังคม นอกนั้นเราจะซื่อสัตย์ต่อเยาวชนปัจจุบันนี้ ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อมากจากเครื่องมือสื่อสารมวลชนซึ่งอ่อนไหวต่อภาษาใหม่ๆ ซึ่งต้องการผู้นำและผู้อบรมที่เชี่ยวชาญ

น่าจะเป็นการดีที่จะอ่านจดหมายของคุณพ่อบอสโกอีกครั้งเพื่อจะ

พบแสงสว่างและแรงกระตุ้นสำหรับความซื่อสัตย์ต่อท่านในสองประเด็นที่ว่ามานี้ และมีความกล้าหาญเช่นเดียวกันท่านในการที่จะอยู่ในแนวหน้าของการสื่อสารมวลชน

พ่อขอมอบพรของท่าน มอบความตั้งใจและความพยายามในการที่จะเป็นนักอบรม นายชุมพาบบาลและนักสื่อสารที่ดีไว้กับแม่พระมารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ทรงเป็นมารดาและอาจารย์ของเรา

คุณพ่อปีสกัวล ซาเวส
อัศจรรย์

